

Porubské noviny

Číslo: 69

DECEMBER 2011

Ročník: XVII.

V tomto čísle nájdete:

Vyberte si anjela
Cena pre Porubské noviny
Správy z obce
Z rokovania OcZ
Ako to vidí poslanec
Stovka veže a školy
Strom reformácie
Okienko MS - Školské zrkadlielko
Návraty T. M. Niňaja
Ocenili predsedníčku JDS
Neúspešný zaver úspešnej sezóny
Otvorili Baby klub Lienka
Akadémia - 80. športu v obci
Cestopisy zo sveta
Nekrológy, krížovka
Sestry Šulekovie - reportáž
Lampióny svietili
Katarínska zábava

Foto: Dušan Migala

PF 2012

K Vianociam

Eubomír Kováč

Čas Vianoc už zasa zvoní,
jak spieže na bielom koni,
že sa narodil.
Ten, ktorý bol prvý z davu,
dal znať pravú nebies slávu,
keď na zemi žil.

Čas Vianoc už zasa zvoní,
On je v nebi a len zvony,
hlásia z Jeho chvíľ.
Modlitba znie k tomu ešte,
nech sme láske len na ceste,
aby bolo síl.

Nech vianočné milé chvíle,
svorne v láske oslávime, že žije a žil.

Anjeli pre život

Čas Vianoc sa tradične spája so slovami radosť, pokoj, pokora, odpustenie, ticho... V tichu vianočného času sa intenzívnejšie ako v ruchu bežného roka môžeme zamyslieť nad tým, čo nám v našom živote chýba, aby sme mali pocit jeho naplnenosti. Nejde o nenásytosť, bezohľadnosť, či tvrdohlavosť v tom, čo chceme. Nikto nemôže mať všetko, čo by rád mal. A každý má iné priority.

Pomôcť vyznať sa v sebe i v iných a posunúť sa k vyššej kvalite človečenstva môže kniha Anselma Grüna Anjeli pre život.

Na váš vianočný stôl ponúkame na s. 6 výber z týchto „cukroviniek ducha“. Vyberte si svojho anjela: anjel spoločenstva, anjel vďačnosti, anjel zriekania, anjel odpustenia, anjel rozlúčky, anjel pokory, anjel ticha.

Dr. Soňa Barániová

• Ilustrácia Dr. Vlasta Šiarníková

...a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle

Ten, kto formuloval túto prvú vianočnú koledu v ľudských dejinách, bol prorocky múdry. Vedel, bez čoho sa život na zemi môže premeniť v protiklad. Ten, kto tú zvesť prvý povedal, hovoril ju ako obhajca a tvorca života.

Pokoj. Toto slovo ako rámcová kompozícia lemuje krátke bytie toho, kto sa v našej pamäti o chvíľu narodí. Ešte len prišiel na svet a už práve to slovo zaznelo ľuďom ako pozdrav. Neskôr, počas vykupiteľskej misie ten pozdrav pravidelne používal. A keď misiu končil, vediac, čo ho čaká, odkázal to slovo svojim najbližším ako testament: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam.“

Azda sa nám raz podarí uchopiť to slovo, jeho plný význam a zmysel. Ak je vôbec možné dopátrať sa ho len rozumovou analýzou. Možno je to s ním ako celkove s vierou: ak stojíš v nej, pochopíš – ak si mimo nej a nemáš na ňu, nepochopíš.

Jedno je isté: niet dôvodu premýšľať o aktuálnom variante vianočnej koledy. Najaktuálnejšia z koled je tá najstaršia. Markantnou príčinou súčasného patologického stavu ľudského spoločenstva je absencia pokoja a dobrej vôle.

-mr-

Porubské noviny sa zaradili medzi špičku

V celoslovenskej súťaži Miestne noviny 2011, kategória obce nad 1000 obyvateľov, získali Porubské noviny bronzovú medailu. Súťažilo 110 novín a časopisov a 330 titulov.

Odborná porota hodnotila: tematické a obsahové zameranie, jazykovú úroveň, výtvarné a grafické spracovanie a polygrafický výstup. V Dome novinárov na Župnom námestí v Bratislave cenu prevzal 4. novembra 2011 z rúk predsedu Slovenského syndikátu novinárov a členov odbornej poroty šéfredaktor Porubských novín Dušan Migala (na snímke vpravo).

• Uprostred Jozef Vatrál, vedúci Katedry žurnalistiky FiF UK, za ním vľavo Peter Kubínyi, predseda Slovenského syndikátu novinárov, v pozadí odborná porota. - r -

Anjeličku, môj strážničku, opatruj moju dušičku

Obecné spravodajstvo

Uvítali nových občanov

Uvítanie nových občanov Závažnej Poruby sa uskutočnilo 7. októbra 2011. Poslanec obecného zastupiteľstva, predseda komisie pre kultúru, šport a vzdelávanie Dušan Migaľa, v zastúpení starostu privítal v obradnej miestnosti obecného úradu rodičov a ich štrnásť detí narodených v roku 2010. Krátky, ale pôsobivý program uviedli deti z materskej školy. Slávnostné okamihy umocnilo vystúpenie Ženskej speváckej skupiny Z. Poruby. Rodičia sa podpísali do pamätnej knihy a prijali od vedenia obce finančný dar.

Foto: Lívia Fárniková

Vyznamenali predsedníčku JDS

• Michal Kotián, predseda okresnej organizácie JDS, Darina Majeriková, vpravo.

V Liptovskom Jáne sa uskutočnil 20. októbra 2011 okresný aktív jednoty dôchodcov, primátorov a starostov okresu Liptovský Mikuláš. Jednotu dôchodcov zo Závažnej Poruby reprezentovalo päť členov. Sprevádzal ich poslanec OcZ D. Migaľa. Na okresnom stretnutí dôchodcov prevzala predsedníčka MO JDS v Závažnej Porube Darina Majeriková jedno z najvyšších vyznamenaní. Ocenenie jej odovzdal predseda Krajskej organizácie P. Kozák. Blahoželáme a ďakujeme za prácu v prospech seniorov Z. Poruby.

Sprístupnili Baby klub Lienka

Aktivitou mladých rodičov, štedrosťou sponzorov, príspevkom a ústretovosťou starostu a Obecného zastupiteľstva v Závažnej Porube priestory zdravotného strediska prešli rozsiahlou rekonštrukciou a zmenili sa na detskú herňu. Vynovené priestory budú slúžiť najmenším a už majú aj svoje pomenovanie: Baby klub Lienka. Správcom sa stala Katarína Böhmerová. Za účasti predstaviteľov obce, rodičov a detí bolo dňa 24. októbra 2011 toto zariadené uvedené do prevádzky. Dvere budú otvorené pre rodičov s deťmi podľa prevádzkového poriadku, ktorý bude zverejnený.

Predstavili sa nositelia tradícií z Ploštína

• Priadky z Ploštína

Senior klub z Ploštína pripravil v nedeľu 23. októbra 2011 našim najstarším občanom nezabudnuteľné popoludnie. V programe sa predstavili nositelia tradícií z Ploštína. Na javisku oživil zabudnuté piesne a zvyky patriace k životu obyvateľov Liptova. Uviedli: dožinky, kosenie sena, priadky. Vystúpenie susedov potvrdilo, že Z. Poruba a Ploštín majú k sebe veľmi blízko: sprevádza ich rovnaká, alebo podobná história, nemálo porubských mládencov si našlo životnú družku v Ploštíne a porubské dievčatá sa povydávali do Ploštína. Futbalisti patria k častým súperom, porubská Poludnica účinkovala v Ploštíne, turisti spoločne vystupujú na Poludnicu... V nedeľu sa postavil most, ktorý spojil blízke obce pevnejšie ako ten betónový ponad Váh. Program uvádzal prof. M. Uličný.

Hra o Hodžovi oslovila

V Závažnej Porube si v piatok 21. októbra 2011 prišli na svoje milovníci divadla i histórie národa. Presvedčili sa, že národní buditeľia v 19. storočí to v živote nemali ľahké. Postavili sa maďarskej vrchnosti a žiadali len to, čo národu patrí: spisovný jazyk a národnú slobodu. Prenasledovanie národných buditeľov a život v emigrácii sa stali odmenou za vyjadrenie oprávnených nevyhnutností identity národa.

• Fidelitas v hre o Hodžovi

Práve o tom hovorila divadelná hra Tichý bojovník Hodža, ktorú uviedla Matica slovenská z Liptovského Mikuláša. Hru napísal Peter Vrlík a s mladými hercami režijne naštudoval Emil Hižnay. Ako ináč, herci vystupovali v dobových kostýmoch, reč postáv znela archaicky, no autenticky. Domáci cirkevný spevokol Fidelitas, účinkujúci v hre, sa na scéne zmenil na nepoznanie. Hovorí sa, že šaty menia človeka. No nebolo tomu tak. Účinkujúci zmenili šaty, aby navodili atmosféru doby, kedy žil Štúr, Hurban a mikulášsky evanjelický farár M.M.Hodža. Nakoniec, presvedčte sa sami o tom, čo hovoríme. Stačí pohľad na ponúkaný obrázok.

Móda je móda a čas beží

• Aj poslanci obecného zastupiteľstva si so záujmom pozreli výstavu, ktorú pripravila domáca Jednota dôchodcov

O tom, že móda je sociálno-psychologický fenomén, ktorý vplyva na rôzne ľudské aktivity a myslenie, niet pochýb. Azda najvýraznejšie sa aplikuje na oblečenie a iné aspekty ľudského výzoru. Toto tvrdenie určite potvrdzuje výstava v priestoroch domácej Jednoty dôchodcov v Závažnej Porube. Artefakty zhromaždili porubskí seniori a ako výstavu ponúkli širokej verejnosti. Komisárkou výstavy sa stala Želmíra Staroňová, ml.

Čo sa nám podarilo a čo nie

Koncom roka každý prirodzene rekapituluje, hodnotí, či sa splnili predsavzatia a plány. Treba pripomenúť, že naše predsavzatia na tento končiaci sa rok, vychádzali z plánov a projektov pripravených v predchádzajúcich rokoch.

V marci sme otvorili DSS (Dom sociálnych služieb) a ZPS (Zariadenie pre seniorov), s ktorého realizáciou sme začali v roku 2007 a po troch etapách (kúpa bývalej administratívnej budovy PD, stavebné práce na rekonštrukcii a zariadenie objektu) sme sa dostali medzi 205 miest a obcí na Slovensku (z takmer 3 tis.), ktoré poskytujú služby starostlivosti o našich seniorov. Ani celkový náklad 600 tis. € (18. mil. Sk) nie je malou sumou.

Od roku 2005 sme pripravovali v spolupráci s LVS projekt odkanalizovania našej obce, vedomí si znečisťovania vodných tokov splaškami zo septikov. Museli sme vyvinúť nemálo takpovediac „diplomatického“ úsilia pre získanie finančných prostriedkov zo ŠF. My sme totiž obce do 2 tis. obyvateľov, ktoré sa budú riešiť zo ŠF až v programovacom období 2014 – 2020.

Pravdu povediac, pomohol, kto mohol. Aj preto v tomto roku ukončíme odkanalizovanie splaškových vôd v celej obci (začalo sa v roku 1998) po 22 rokoch od prvého zakopnutia v intraviláne obce.

Taktiež súčasťou tohto projektu je zasfaltovanie ulíc v celej šírke tam, kde sa robí kanalizácia. Ostatné ešte nezasfaltované ulice budú vynovené asfaltovým kobercom podľa projektu z roku 2009, ktorý bol schválený MPVŽ a PPA ako ROP – tzv. program rozvoja vidieka v sume 358 tis. € bez DPH.

Asfaltovanie bude ukončené do júna 2012.

Chcem spomenúť aj kultúrno-spoločenské aktivity v našej obci. Z množstva akcií žiada sa pripomenúť aspoň tieto:

V spolupráci obce a ECAV pripomenutie 100. výročia postavenia veže a zvonice školy v roku 1911 a 190. výročie postavenia prvej školy s modlitebňou na mieste terajšieho ev. kostola.

Dôstojné oslavy 80. výročia založenia organizovaného športu v Závažnej Porube s vyvrcholením slávnostnou akadémiou na záver osláv.

Ocenenie Porubských novín bronzovou medailou medzi tlačovými periodikami samosprávy, čo je veľkým ocenením na národnej úrovni všetkým dopisovateľom, redakčnej rade a predovšetkým šéfredaktorovi Dr. D. Migalovi.

Sčítanie obyvateľstva malo v našej obci oproti mestám relatívne hladký priebeh.

Nedá mi ale pripomenúť, že akoby dopad frustrácie spoločnosti z hospodárskej krízy sa preniesol, žiaľ aj tu „dolu“ do obce. Za 17 rokov pôsobenia v samospráve som nezažil toľko invektív, sťažností, ba priamo udaní medzi spoluobčanmi, susedmi. Chcel by som požiadať, ba priam poprosiť. Komunikujme a porozprávajme sa radšej medzi sebou, ak ideme niečo robiť. Odkomunikujme svoj zámer (stavby, pálenie, zásahy do zelene, hluk, dym a pod.), aby sme nevyvolávali vzájomnú nevraživosť, zlobu a, bohužiaľ, aj vulgárne správanie.

Milí spoluobčania, čitatelia Porubských novín!

S príchodom najkrajších a najvzácnejších sviatkov v kresťanskom svete chcem zapriať všetkým vianočnú pohodu, lásku, svornosť a darčeky pod stromček, ktoré bez ohľadu na cenu potešia.

V novom roku prajem zdravie a veľa, veľa šťastia.

Pavel Baráni, starosta

Požiar hasili aj vrtuľníky

Požiar lesa nad Vyšnou Bocou pod masívom Rovnej hole, ktorý sa rozhorel v pondelok 28. novembra 2011 sa rozrástol do prírodnej katastrofy. Na likvidácii požiaru pracovalo 80 hasičov a štyri vrtuľníky. V nedostupnom teréne zásah vrtuľníkov bol účinný. Vrtuľníky s hasiacimi vakmi prelietavali aj ponad Závažnú Porubu. Ing. J. Jambrich svojim fotoaparátom zaznamenal túto udalosť.

foto Ing. Ján Jambrich

Zabránili požiaru

Za ohradami pod Žiarom, v blízkosti ovčína Dušana Niňaja približne o 18. 00 hod. dňa 1. decembra 2011 sa rozhorela suchá tráva a vysušené kry. Plamene siahali do trojmetrovej výšky. Hrozilo, že sa zapália blízke humná. Ako prví zareagovali starosta P. Baráni (napravo) a poslanec OcZ Ing. J. Jambrich. Rýchlym zásahom, pomocou lopát dostali oheň pod kontrolu, čím zabránili väčším škodám. Privolaní hasiči z Liptovského Mikuláša ohnisko uhasili. Príčina požiaru zatiaľ nie je známa.

Servis potrebujú aj stromy

Čas vegetačného pokoja je aj časom ošetrovania verejnej zelene. Na základe objednávky Obecného úradu v Závažnej Porube orezávanie stromov a krov vykonáva v zimnom období Záhradné centrum Green Land z Liptovského Mikuláša. Cieľom je úprava drevín rastúcich v blízkosti miestnych komunikácií, bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky.

Lipy a javory nahradili topole

Rezort životného prostredia povolil v čase vegetačného pokoja odstrániť staré, alergotvorné topole rastúce v blízkosti cesty nad Závažnou Porubou. Po vyrúbaných stromoch zostalo množstvo konárov a lístia. Vyčistením rúbaniska v chránenej oblasti NAPANTu nastal poriadok. Na miestach po odstránených stromoch vysadili v jarnom období roku 2011 lipy a javory. Práce vykonávala firma GREEN LAND spol. s r.o. z Liptovského Mikuláša. Cieľom bolo upraviť a do pôvodného stavu uviesť oddychovú a rekreačnú zónu v okolí lyžiarskeho a turistického strediska Opalisko. Zasadene stromčeky sa prijali a rastú. Tento projekt bol podporený z rozpočtovej kapitoly Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky.

Sneh stavebné práce nezastavil

Výstavba kanalizácie pokračuje aj napriek štedrej nádielke snehu. Na Novej ulici treba ešte potiahnuť sto metrov. Sneží, ne-sneží, víchrica sem, víchrica tam... Zem nezamrzla. Stavba finišuje.

strany zostavil: -dm-

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Október 2011

Rokovanie viedol zástupca starostu obce Ing. Pavel Beťko. Na rokovanie zastupiteľstva boli predložené dve správy: o ochrane verejného poriadku a činnosti sociálnej komisie.

Správu komisie pre ochranu verejného poriadku predniesol predseda Ing. Miroslav Beťko. Poslanci sa vyjadrili k problémom močovky a prívalových dažďov pod poľnohospodárskym družstvom, kde sú ohrozené majetky občanov. Po jednaní s PD sa prijal návrh na vyčistenie a prehlbenie priekopy, ktorá tieto prívalové dažde zachytáva. Ďalej sa poslanci vyjadrovali k parkovaniu vozidiel na miestnych komunikáciách. Zástupca starostu uviedol, že po dobudovaní kanalizácie a vykonaní definitívnych asfaltových úprav sa prizve zástupca Dopravného inšpektorátu v L. Mikuláši, ktorý navrhne riešenie. Tiež informoval o liste ZML o skládke (kompostovisko) v Potočku. Zastupiteľstvo poverilo starostu, aby jednal s PD a ZML o aktualizácii stavu z titulu vlastníckych práv majiteľov. Vladimír Mlynček k problému separovaného zberu odporučil prejsť v letných mesiacoch na týždenný vývoz.

Správu sociálnej komisie predniesla predsedníčka Magdaléna Ilanovská. Obširná správa riešila hlavne sociálne nepriateľské rodiny žijúce v obci. Tiež stav a situáciu v dome sociálnych služieb, hlavne po návšteve podobného zariadenia v Jánovej Lehote, čím sa získali nové skúsenosti. Ing. Duda upozornil, že pozornosť treba venovať nielen seniorom, ale aj deťom. Prvou lastovičkou je otvorenie Baby klubu Lienka.

V rôznom informoval Ing. Pavel Beťko o rekonštrukcii areálu Mateja Staroňa. Na tento cieľ obec získala peniaze zo štátu. Tlmočil opodstatnené požiadavky obyvateľov ulíc, kde sa buduje kanalizácia na údržbu a prejazdnosť týchto miest, hlavne z dôvodu blížiacej sa zimy a zimnej údržby.

Ing. Duda v diskusnom príspevku uviedol, že je nutné prehodnotiť výsledky našej práce z hľadiska volebného programu a tiež uviedol, že by mala obec dôslednejšie odpovedať na všetky listy občanov. Ďalej sa poslanci zaoberali priestorom pred Jednotou COOP, ktorý nie je reprezentatívny. Dr. Migala poukázal na neprijateľný spôsob života niektorých našich spoluobčanov. Úroveň bývania týchto ľudí je potrebné riešiť v kompetenciách sociálnej komisie. Tiež informoval o akciách v Mesiaci úcty k starším a pozval všetkých na nimi pripravenú výstavu

„Móda je móda“ a tiež výstavu obrazov učiteľky MŠ Lívie Niňajovej Fárnikovej.

V závere Ing. Pavel Beťko poskytol informácie o pripravách na akademiiu k 80. výročiu športu v našej obci.

November 2011

Rokovanie otvoril a viedol starosta obce Bc. Pavel Baráni. Na úvod odporučil, aby poslanci všetky svoje príspevky do zápisnice doručili písomne do 48 hodín po zasadnutí zapisovateľke.

Správu o hospodárení obce za III. štvrtrok predniesla ekonómka Mgr. Ľudmila Kráľová, kde hlavne rezonovala prognóza výpadku podielových daní pre tento rok zhruba o 40 000,- Eur. Pozitívum je účelová dotácia z ministerstva práce a sociálnych vecí vo financovaní DSS, čo by nám vyriešilo splácanie úveru na toto zariadenie.

Ing. Pavel Beťko poukázal na malý počet obyvateľov, ktorý uhradili daň z ubytovania, k tomu Ing. Kováčová poznamenala, že komisia v zložení Ing. Kováčová, M. Šúleková, V. Mlynček vykoná kontrolu ubytovateľov v obci. P. Lešťan upozornil, že zlá ekonomická situácia zjavne znižuje záujem o ubytovanie. Poslanci tiež diskutovali o návrhu VZN obce o miestnych daniach, ktorý im bol predložený a aj vyvesený na úradnej tabuli. Zatiaľ nie je aktualizovaná novela zákona.

V. Mlynček podal návrh na zvýšenie dane za psa, ubytovanie a komunálny odpad. Náklady stále stúpajú, avšak poplatky zostávajú stále rovnaké. Ing. Duda podporil predložený návrh, hlavne o zvýšení poplatkov za vývoz komunálneho odpadu. S tým, že v jesenných mesiacoch by bolo v stanovených termínoch bezplatne vyvázané listie, príp. vňať. Dané pripomienky sa budú riešiť na ďalšom obecnom zastupiteľstve.

V ďalšom starosta obce informoval o príprave rozpočtu na rok 2012. Návrh budeme môcť vypracovať až po schválení štátneho rozpočtu.

V rôznom sa poslanci zaoberali riešením definitívnej úpravy miestnych komunikácií po výstavbe kanalizácie. Ing. Pavel Beťko informoval, že komunikácie by sa mali upraviť vrátane zdeformovaných obrubníkov a dlažieb.

Starosta obce oboznámil o rokovaní s PD Mikuláš ohľadom pozemku pod cestou k hotelu Tatrin a EBO, keďže PD schválilo prevod pozemku alebo predaj za symbolickú cenu na obec. Aj vlastníčkov povrchu cesty pán Cerulík prisľúbil prevod na obec. Obci tým prípadne povinnosť údržby, avšak zároveň bude voľný vstup do Suchej doliny.

Ing. Duda upozornil na pretrvávajúce problémy s vypúšťaním močovky, príp. kalu do dažďovej kanalizácie a teda do

obecného potoka. Je potrebné po identifikovaní páchatela prijať rázne opatrenia. Ďalej upozornil, že je potrebné zaoberať sa novou lokalitou skládky, keďže tá v Lopatine za chvíľu skončí.

V ďalšom starosta obce zblahoželal šéfredaktorovi Porubských novín Dr. Migalovi, keďže naše noviny v celoslovenskej súťaži kategória nad 1000 obyvateľov získali bronzovú medailu. Súťažilo 110 novín.

Ing. P. Beťko zhodnotil priebeh osláv 80. výročia organizovaného športu v obci, na ktorý sa aj s účinkujúcimi zúčastnilo do 400 obyvateľov, počas roka veľa dobrovoľníkov, ktorí odvieďli veľký kus mravenčej práce, za ktorú im patrí poďakovanie. M. Ilanovská ocenila program osláv, ktorý mal vysokú úroveň. Upozornila zároveň na zlý stav ozvučenia v sále KD.

V závere sa prítomný občan Vladimír Duda opýtal na situáciu ohľadom výstavby kanalizácie a požiadal o sfunkčnenie hydrantov v obci.

Ing. Pavel Beťko,
zástupca starostu obce

Porubskí hasiči povedali ako ďalej

Výročné rokovanie domáceho hasičského zboru sa uskutočnilo 18. novembra 2011. Zišli sa členovia i sympatizanti. Na schôdzi bol prítomný aj poslanec OcZ D. Migala a zástupca okresnej organizácie hasičov. Nehovorili len o tom, čo dosiahli, ale venovali sa programu činnosti na rok 2012 v oblasti: prevencie, akcieschopnosti, činnosti výchovnej a verejnoprospešnej. Dobrovoľný hasičský zbor v Závažnej Porube si zvolil staronové vedenie: predseda Miroslav Ilanovský, veliteľ Peter Kubovčík, tajomník Tomáš Javoš, preventista Vladimír Duda, strojník Roman Ilanovský.

Z leta do zimy

Meteorológom vyšla predpoveď počasia na piatok 7. 10. 2011 celkom presne. Naplní sa aj životná skúsenosť a múdrosť našich starých rodičov, ktorá hovorí: „Tretí sneh na Poludnici už zostane do jari“. Tak teda prvý tu máme, ďalej počítajme a sledujme.

text: -jj-

Modernizovali interiér Jednoty COOP

Predajňa Jednoty COOP v Závažnej Porube prešla v novembri 2011 rozsiahlou úpravou interiéru. Predajné priestory sa zmenili do nepoznania. Obchod po vymalovaní svieti čistotou. Moderné police ponúkajú široký sortiment tovaru. Predpokladalo sa, že predajňa sa otvorí v pondelok 21. novembra 2011. Usilovnosťou personálu a ochotných porubských brigádníček predajňa začala prevádzku v predstihu a to už v piatok 18. novembra 2011. Ponúkaný obrázok hovorí jasnou rečou.

Predajňa je naozaj pekná

Poďakovanie a obdiv hlavne nás dôchodcov patrí našim dievčatám - predavčákam predajne COOP Jednota Lydke Lizúchovej a Svetlanke Obrčianovej. Je radosť ísť nakupovať, keď viete, že vás tam stretnú milé usmiate tváre a vždy ochotné pomôcť, odložiť, pokrájať, hlavne poradiť ... máme to a to, dnes nám prišlo ... je v akcii a pod.. Dozvedeli sme sa, že idú prekladať regály, maľovať a týždeň bude obchod zatvorený. No nestalo sa. Na náš veľký obdiv dievčatá (s pomocou brigádníček) to stihli za 3 a pol dňa. Neuveriteľné, keď si predstavíte, že každý kusok tovaru museli vziať do ruky 2x a uložiť na to správne miesto. Teraz je predajňa čistá, správne prehľadne uložená. No radosť ísť nakupovať. Len si povzdychnete: ach tie ceny!

To je však už iná kapitola.

Dievčatá, ďakujeme Vám a želáme veľa zdravia, elánu, pokoja, rozvahy a veľa nakupujúcich.

Ludmila Štrkolcová, Jednota dôchodcov

Z listu čitateľky Aleny Bugárovej z Bratislavy vyberáme:

Prečítala som Porubské noviny od „desky“ po „desku“, čiže od A – Z. Vanie z nich taký sympatický duch spoločenstva, ktorý funguje, kde sa všetci zaujímajú o všetko, čo sa robí a vedia sa o tom aj porozprávať, aj priložiť ruku k dielu. Je tam spomenutých toľko aktivít, že aj medzi dôchodcami je naozaj živo. Aj krížovku som vylúštila, ale dala mi zabráť.

Kto nie je na WEBE, neexistuje

Do 8. ročníka súťaže Zlatý Erb.sk za rok 2011 o najlepšie internetové stránky a elektronické služby samospráv Slovenskej republiky bola prihlásená aj webová stránka našej obce.

Hlavným cieľom súťaže bolo podporiť informatizáciu slovenských samospráv, podporiť výmenu skúseností a ohodnotiť snahu zástupcov samospráv účinne využívať informačno-komunikačné technológie k zvyšovaniu kvality a prístupnosti služieb samosprávných krajov, miest, mestských častí a obcí.

Prihlásených bolo 70 samospráv (4 samosprávne kraje, 47 miest a mestských častí a 19 obcí). V konečnom hodnotení, podľa stanovených kritérií, obsadila webová stránka obce 14. miesto. V tejto súťaži sme síce neobsadili prvé priečky, ale získali sme cenné informácie kde treba pridať a hlavne kde nám treba doplniť informácie. Ak chceme mať vyššiu kvalitu webu, musíme položky kritérií, kde sme nezískali ani bod, doplniť. Verím, že sa nám to spoločným úsilím podarí. Súťaž každoročne vyhlasuje spoločne Únia miest Slovenska a Občianske združenie Slovensko pod záštitou vysokých ústavných činiteľov Slovenskej republiky.

-lk-

Je jedna z nás

Katarína Devečková

Je jedna z nás

a predsa iná.

Je mama ako veľa mám.

*Obetavá,
milujúca,
so srdcom lásky dokorán.*

*Nieš batoh bolesti
a nezabudnúť žiť,
silnejšia musí byť.*

*Poznám ju
a rada mám.
Slabej dodá silu.
Stačí bránku otvoriť
a posediť chvíľu.*

*Boliestôčka moja
ako zrnko malé
v dlhom poli maku
od hanby sa stráca.
Niečo život berie
a veľa nám vracia.*

Prevádzkujete, prenajímate penzión, chatu, chalupu, alebo rodinný dom?

Prezentáciou vášho zariadenia na webovej stránke obce vám výrazne pomôžeme zaistiť obsadenosť vášho zariadenia. Mesačná návštevnosť webovej stránky obce je približne 20 000 používateľov.

Všetky informácie potrebné na vytvorenie prezentácie vášho ubytovacieho zariadenia na webovej stránke obce môžete zaslať emailom na adresu: ludmila.kralova@zavaznaporuba.sk, prípadne doniesť osobne na obecny úrad.

Prezentácia by mala obsahovať stručný opis zariadenia. Informácie by mali byť vždy aktuálne, z čoho vyplýva, že ak sa zmení napr. cena, telefónne číslo, či iné, snažte sa ich včas oznámiť.

Položky prezentácie:

- Opis ubytovacieho zariadenia: počet izieb, rozpis počtu lôžok na izbu, vybavenie (chladnička, televízor, kuchyňa, sprcha a pod.), možnosť parkovania (vo dvore, na ulici, ..), typ vykurovania, minimálny počet ubytovaných, typ ubytovania (privát s bývaním spolu s majiteľmi, samostatná chata, ..), iné vybavenie (posedenie vonku, vonkajší krb, ...)

- Cenník: buď cena za osobu/noc, alebo cena za celú chatu/noc. Ak máte rôzne ceny cez zimnú (vykurovaciu) a cez letnú sezónu, uveďte obe.

- Kontaktné informácie: adresa, telefón, e-mail, prípadne odkaz na webovú stránku ak ju máte.

- Fotografie: aspoň jedna fotografia zvonka a jedna zvnútra, prípadne náčrt pôdorysu.

Vaše zariadenie bude umiestnené na stránke Pre turistov – Ubytovanie v obci, podľa poradia vášho doručenia.

Mgr. Ludmila Kráľová, pracovníčka OcÚ

Pestovanie invázných rastlín je zakázané

Topinambur je invázna rastlina, ktorá nepatrí do slovenskej prírody. Zákon z roku 2002 ukladá majiteľom invázne rastliny zo svojho pozemku odstrániť. Nesmú sa ďalej šíriť, sadiť, predávať ani kupovať. Hoci topinambur má liečivé účinky, patrí k zakázaným druhom rastlín.

Pre človeka predstavuje riziko. Znehodnocuje pôdu a nedovolí okolitým rastlinám rásť. Tesne pred snehovou nádielkou (7. XII. 2011) pristúpil pestovateľ tejto rastliny Vincent Vyšňan k likvidácii porastu. Po mechanickom zbere nastupuje chemický postrek. Následne koreň odumrie.

Ochranári odporúčajú pristúpiť k postupnej likvidácii tejto rastliny. V záhradách, na záhumienkách i vo voľnej prírode. Za porušenie zákona hrozí pokuta 3 000 € a právnickým osobám dokonca do výšky 10 – tisíc €. stranu zostavil-dm-

Vyberte si svojho anjela

Anjel spoločenstva

Spoločenstvo znamená, že sa o všetko delíme, o naše silné aj slabé stránky. No musí tu byť aj priestor na vlastné tajomstvo. Spoločenstvo môže vzniknúť len vtedy, keď každý môže a smie byť aj sám pre seba. Spoločenstvo potrebuje dobrovoľnosť a slobodu. Samota a spoločenstvo musia byť zdravo vyvážené. Keď sa spoločenstvo presadzuje, sotva v tom stiesnenom priestore lapáme dych. Len keď sa každý v spoločenstve môže vydať aj svojou vlastnou vnútornou cestou, bude spoločenstvo plodné. Vyzve nás, aby sme sa i naďalej vydávali na cestu. Odhalí nám naše slabé miesta, aby sme sa vydali cestou pravdy. A na tejto ceste pravdy nájdeme nové názory o sebe aj o našich blížnych.

Anjel vďačnosti

Ďakovať znamená správne premýšľať. Anjel vďačnosti ťa chce naučiť správne a uvedomelo rozmýšľať. Keď začneš premýšľať, môžeš s vďakou spoznať, čo všetko ti bolo v živote darované. Budeš vďačný za svojich rodičov, ktorí ti darovali život. Nebudeš vďačný iba za pozitívne korene, ktoré máš vo svojich rodičoch, ale aj za rany a zranenia, ktoré si od nich dostal. Lebo aj oni z teba vyformovali to, čím si dnes. Bez tých rán by si bol možno sýty, ale bezcitný. Prehliadol by si človeka, ktorý vedľa teba trpí núdzou.

Anjel zriekania

Anjel zriekania tu má dnes ťažké. Pretože mnohí spájajú so slovom zriekanie akúsi temnú askézu. Boh chce, aby sme si užívali život plnými priehrškami. Tak prečo sa potom zriekať? Dnes ide predsa o to, aby sme čo najviac konzumovali, aby sme si čo najviac dožičili. Pravdaže, máme dosť príkladov ľudí, ktorí sa kvôli samému zriekaniu stali „nepoužiteľnými“. Musí však odriekanie bezpodmienečne viesť k nepriateľskému postoju k životu? Zriekať sa znamená vlastne vzdať sa nároku na niečo, čo mi právom patrí. Cieľom zriekania je vnútorná sloboda. Kto musí mať všetko, čo vidí, je úplne závislý. Nie je slobodný. Nechá vonkajšie faktory ovplyvňovať svoj život.

Anjel odpustenia

Odpustenie a zabudnutie, to znie ako ústupčivosť. Nieкто môže na mňa zaútočiť a mne ako kresťanovi neostane nič iné, iba odpustiť. Nesmiem sa brániť. Musím odpustiť aj svojmu najhoršiemu nepriateľovi. Anjel odpustenia ťa nechce ponížiť a urobiť bezbranným, ale chce ťa oslobodiť z moci ľudí, ktorí ťa ranili a urazili. Odpustenie vychádza zo slova pústenie, to znamená pustiť toho, kto bol obvinený a vinný. Odpustiť teda znamená: nepočítať zadlženie, vzdať sa nároku, ktorý mi vzniká dlhom toho druhého. Možno si myslíš, že ten druhý presne vie, čo robí – zraňu-

je ma, keď vo mne vyvoláva pocity viny, keď svojou kritikou nemilosrdne odkrýva moje citlivé miesta. Áno, vie čo robí. Nevie však, čo ti tým v skutočnosti spôsobuje. Je natoľko zajatcom vlastných predstáv, svojho strachu a zúfalstva, že nemôže inak. Musí ťa ponížiť, lebo mu neostáva nijaká iná možnosť veriť v svoju veľkosť. Keďže sám je zranený a trpí komplexom menejcennosti, musí iných ponížovať a robiť menšími, než sa on sám cíti.

Anjel rozlúčky

Nie sú však len rozlúčky s ľuďmi. Musíme sa rozlúčiť so zlovykmi, s obdobiami svojho života, so zabehanými zvykmi. Kto sa nikdy nerozlúčil so svojím detstvom, vždy bude mať detinské nároky na svoje okolie. Kto sa nerozlúčil so svojou pubertou, bude naveky zajatcom svojich ilúzií o živote. Musíme sa rozlúčiť so svojou mladosťou, keď chceme dospieť, so svojim staromládenectvom, keď sa chceme oženiť, so svojím povoláním, keď zostarneme. Predovšetkým sa však musíme rozlúčiť s ranami, ktoré nám uštedril život. Mnohí nemôžu dobre žiť, pretože ešte visia na ranách zo svojho detstva. Ešte stále vyčítajú svojim rodičom nedostatky vo výchove. Aby som tu a dnes mohol vedome žiť, musím sa rozlúčiť s boľákami zo svojho detstva. Som zodpovedný za svoj život tu a teraz.

Anjel pokory

Pokorní ľudia sa nerobia menej dôležitými, než v skutočnosti sú. Nie sú to pokrivení ľudia, ktorí s falošnou podlízavosťou ponížujú sami seba. Sú to odvážni ľudia, čo sa neboja pozrieť pravde o sebe do očí, a preto vystupujú skromne. Vedia, že aj v nich sa nachádza celá skaza a úpadok tohto sveta. Preto už nikoho neodsudzujú. Vedia sa skloniť k podstate pravdy o sebe, preto sa môžu stať anjelmi pokory, ktorí narovnávajú ohnutých a stroskotaných ľudí. Humilitas má do činenia aj s humorom. Pokorný človek máva zmysel pre humor. Vie sa sám sebe smiať. Má od seba odstup. Vie sa na seba pozrieť s nadhľadom, pretože si dovolil byť taký, aký je, človek zeme a človek neba, človek s chybami a slabosťami, a zároveň aj človek hodný lásky, človek, ktorý má svoju cenu.

Anjel ticha

Slovo ticho pochádza od slov tíšiť, upokojovať, ukájať. Matka pridáva hladné dieťa, a tak ukája jeho hlad, aby stíchlo. Anjel ticha chce utíšiť naše hlasné myšlienky. Chce umlčať naše ohlušujúce želania a potreby, aby sme v sebe objavili priestor ticha. Mystici sú presvedčení, že v každom je priestor ticha, do ktorého nemajú prístup myšlienky a city, želania a potreby. Je to tiež priestor, do ktorého nemôžu preniknúť ľudia so svojimi očakávaniami a nárokmi, s úsudkami a odsúdeniami. Je to priestor vo mne, v ktorom som úplne sám sebou.

Vybrala: Dr. S. Barániová

Všetko je tak, ako má byť

A stalo sa. Všetko je tam, kde má byť. Švábočka v pivnici, kapustička v súdku a cez zimu budú aj v našom žalúdku. Október – Mesiac úcty k starším. Bol to mesiac naplnený rôznou aktívnou činnosťou aj nás seniorov. Na pozvanie obecného úradu, ktorý tiež organizoval stretnutia tých skôr narodených sme sa stretli v kultúrnom dome odmenení darčekmi, za čo patrí vďaka obci a obecnému zastupiteľstvu. Sme radi, že aj na náš podnet pozvali seniorov z Ploštína s vynikajúcim programom. Pri jeho sledovaní sme sa vrátili do čias mladosti a spolu s nimi sme sa pripravovali na kosbu lúk aj na priadkové stretnutia pri kolovrátkoch a kúdeľach. Čo všetko tieto čarovné večery nám kedysi prinášali! Aj naša organizácia pre svojich členov pripravila stretnutie s občerstvením, ale hlavne s poblahoželaním a úprimným pozdravom pre všetkých jubilantov. Veru ich bolo v tomto roku nemálo, celkom 23. Pridal sa aj program z našich radov, harmonika aj dobré pesničky.

Sme radi, že v programe k 80. výročiu organizovanej telovýchovy v našej obci sa nezahanbili ani seniori a naše dievčatá (tie čo mladšie) sa veru nedali zahanbiť ani svojim mladším spolucvičenkám. Ďakujeme im za reprezentáciu nás seniorov.

• Výstavu navštívili aj nositelia tradícií z Ploštína

Pri tejto akcii sa nám podarilo zorganizovať aj veľmi milú výstavku „Móda je móda“. Pri zozbieraných a vystavovaných exponátoch si určite mnohí návštevníci povzdychli „kedyže to bolo“, keď som aj ja také šaty, sukne, blúzky aj klobúky a gorále nosila? Čo všetko im to pripomenulo? Vďaka patrí všetkým organizátorkám, realizátorkám, ale aj všetkým, ktorí doma poroztvárali skrine a almary.

Čoskoro tu máme najkrajšie sviatky roka – Vianoce. Predvianočný adventný čas sa už tradične spája s mnohými stretnutiami priateľov. Nuž aj u nás sa chystá na 16. decembra v kultúrnom dome tradičné posedenie pri kapustnici. Bude určite plné milých stretnutí, rozhovorov, ale aj programu „sami seba“. Tešíme sa na priateľov, do skorého videnia!

Ludmila Štrkolcová

Ako to vidí poslanec

Riešiť problémy nie je jednoduché

• Ing. J. Duda,
poslanec OcZ

Čas neuveriteľne letí a každému jednému z nás spravodlivo a rovnakým dielom ukrája z nášho života. Vianočné sviatky a krátke obdobie na prelome rokov je obdobím, kedy sa viac ako inokedy zamýšľame nad prežitým životom a snažíme sa každý podľa svojich možností rozmýšľať, čo prospešné môžeme v najbližšom období ešte pre svojich najbližších a budúce pokolenia urobiť. Je tomu už skoro rok, čo sme na základe výsledkov komunálnych volieb prevzali od volebnej komisie mandát poslanca v našej obci. Všetci kandidáti sme do volieb vstupovali s istými predstavami, čomu chceme počas volebného obdobia vo funkcii poslanca venovať hlavnú pozornosť, čo chceme podporovať, prípadne zmeniť. Ročné obdobie je z pohľadu plánovaných štyroch rokov volebného obdobia a vytýčených cieľov krátky čas na to, aby som mohol jednoznačne a objektívne veci hodnotiť, no domnievam sa, že je dostatočne dlhý na to, aby som sa mohol s vami podeliť o niektoré názory a skúsenosti. Jednoznačne zastávam dlhodobo overený, všeobecne známy názor, že poslanec sa za svoje pôsobenie zodpovedá hlavne svojim voličom.

Hospodárska kríza je morálna bieda

Pri zamyslení nad ročným pôsobením mi dovoľte uviesť mojou osobnou charakteristikou vnímanie stavu spoločnosti, v ktorej žijeme, a v ktorej sa novo zvolení poslanci na čele so starostom snažíme organizovať život v našej obci. Využijem k tomu vyjadrenie Tomáša Baťu v roku 1932, ktorý povedal: „Neverím, že problémy sa dejú samé od seba. To, čomu sme zvykli hovoriť hospodárska kríza, je iné pomenovanie pre morálnu biedu. Morálna bieda je príčina, hospodársky úpadok následok. V našej krajine je veľa ľudí, ktorí sa domnievajú, že hospodársky úpadok sa dá sanovať peniazmi. Hrozím sa dôsledkov tohto omylu. V postavení, v ktorom sa nachádzame, nepotrebujeme žiadne geniálne obraty a kombinácie. Potrebujeme morálne postoje k ľuďom, k práci a verejnému majetku. Nepodporovať bankrotárov, nerobiť dlhy, nevymieňať hodnoty za nič a nevydierať pracujúcich.“(koniec citátu).

Aktuálnosť citovaného textu nechám na posúdenie čitateľov. Pri rešpektovaní platných zákonitostí špirálovitého vývoja spoločnosti si dovoľm doplniť myšlienku osobne vnímanej reality. Plnenie predvolebných téz v spoločnosti, kde pokračuje trend rozkladu a rúcania sa základných princípov miery hodnôt, pričom štát a jeho inštitúcie nemajú jasno v názoroch na plnenie si svojich základných vnútorných a už aj vonkajších funkcií, je neuveriteľne náročné a zložitá. Uvedené skutočnosti intenzívne pôsobia aj na nás všetkých a veľmi výrazne ovplyvňujú naše následné konanie.

Efektívnosť, termínová, osobná zodpovednosť a kontrola

Ako sa v týchto zložitých spoločenských pomeroch pozerám na svoje ročné pôsobenie vo funkcii poslanca? Po vy-

tvorení jednotlivých komisií som sa stal členom komisie pre výstavbu a územné plánovanie (ďalej len stavebnej komisie). Ako poslanec sa zúčastňujem pracovných rokovaní uvedenej komisie a tiež rokovaní obecného zastupiteľstva. Zo svojej profesionálnej činnosti som zvyknutý na spôsob pracovného rokovania, ktorý sleduje efektívnosť, jednoznačnú termínovú a osobnú zodpovednosť s možnosťou spätnej kontroly. Spôsob pracovného rokovania obecného zastupiteľstva je v tomto smere pre mňa novým a trochu neobvyklým. Myslím si, že rezervy sú hlavne v jeho efektívnosti. Nezáujem občanov o účasť na pracovných rokovaníach obecného zastupiteľstva, ktoré sú verejné, zákonite vedie k nízkej efektívnosti podielu občanov na správe vecí verejných. S názorom, že to je zbytočné, lebo ich názor nebude rešpektovaný, je možné polemizovať. Z informácií, ktoré mám interpretované od našich občanov, mám dôvod sa domnievať, že zápisy z pracovných rokovaní obecného zastupiteľstva, ktoré sú zverejnené na tabuli obecného úradu, moc ľudí nečíta a následne teda voliči nemajú prehľad, ako sa volení poslanci snažia plniť volebné sľuby. Uvedená skutočnosť môže celkom pochopiteľne viesť k neobjektívnym a tiež k nekvalifikovaným názorom o činnosti jednotlivých poslancov a tiež obecného zastupiteľstva. Zavedenie internetovej stránky je veľkým prínosom, no vzhľadom k vekovej skladbe obyvateľstva v našej obci je potrebné poznamenať, že ju navštevuje len obmedzená skupina čitateľov, ktorá môže na dianie reagovať formou diskusného fóra. Pri vysokej vážnosti a účte k redakcii Porubských novín, v ktorých je jedenkrát za tri mesiace uvedená informácia o rokovaníach obecného zastupiteľstva, táto vzhľadom k šírke svojho záberu dáva len obmedzené a vzhľadom k trojmesačné-

mu cyklu nie vždy aktuálne informácie o aktivitách jednotlivých poslancov, činnosti pracovných komisií a teda nedáva ucelený pohľad na činnosť obecného zastupiteľstva na čele so starostom.

Chceme stavať! Kde?

Jednou z mojich hlavných priorít, ktorú som si pre svoje volebné obdobie vytýčil, bola snaha o vytvorenie podmienok na rozvoj individuálnej rodinnej výstavby. Zastávam názor, že práve individuálna výstavba je tým najúčinnším liekom pre naplnenie školských lavíc, divadelného javiska v kultúrnom dome, športových ihrísk a v neposlednom rade aj liekom na vylepšenie finančnej situácie obce. Ako iste viete, už v nedávnej minulosti boli skupinou okolo zosnulého Ing. Milana Jurečku vyvinuté týmto smerom nemalé aktivity. Jednalo sa o lokalitu Váracké. Nakoľko uvedená lokalita je v územnom pláne určená práve na individuálnu výstavbu, bolo by to z tohto pohľadu veľmi jednoduché. Dôvodov, prečo tieto aktivity nevyužili do reálneho napredovania, je samozrejme viac. Jeden zo základných je zložitost' vlastníckych vzťahov. Prekonanie s tým súvisiacich úskalí je zrejme zatiaľ nad naše sily. Ďalším problémom je predstava o vykúpovacej cene. Táto je, v dnešnom období prevyšujúcej ponuky nad dopytom, stláčaná pod očakávanú cenu väčšiny vlastníkov, ochotných svoje podiely predať. Predstava vstupu investičnej spoločnosti, ktorá by pozemky vykúpila, prefinancovala vybudovanie inžinierskych sietí a následne pozemky rozpredávala, je teda hlavne z tohto pohľadu ťažko realizovateľná.

Potoček - Žiar

Ako členovia novo vytvorenej stavebnej komisie sme sa uvedenými problémami začali zaoberať začiatkom roku 2011. Pre individuálnu výstavbu sme navrhli tri lokality. Váracké, Potoček a lokalitu Trávniky, časť z parcely 1276/501, ktorú má v správe OZ LUHY, ktoré má mandát od 90% spoluvlastníkov. Pre hodnotenie uvedených lokalít sme navrhli kritériá, pričom po posúdení jednotlivých lokalít nám vychádza najvýhodnejšie využitie lokality Potoček - Žiar. Uvedená lokalita nie je územným plánom obce určená na individuálnu výstavbu a je v správe ZML PS Závažná Poruba. Otvorenie stavebného obvodu v tejto lokalite má samozrejme svoje úskalia, no z perspektívneho hľadiska sa po ich prekonaní javí najvýhodnejšia. V krátkom období sa budeme snažiť začať rokovania so ZML PS a otvoriť možnosti na spracovanie úpravy - doplnku územného plánu obce, pre vytvorenie stavebného obvodu v tejto lokalite.

Mojou druhou prioritou je vytvorenie rovnováhy pri podporovaní rozvoja obce s dôrazom na potreby mladej generácie. Charakteristickou črtou vývoja našej spoločnosti, pričom výnimkou v tomto smere nie je ani naša dedina, je stále menej početná mladá generácia. V tejto situácii je našou povinnosťou podporovať aktivity a vytvárať mladej generácii príťažlivé podmienky pre život v našej dedine. Otvorenie stavebného obvodu je z tohto pohľadu strategicky najdôležitejšie.

Deťom to najlepšie

Nie je tomu dávno, čo sme po rozsiahlej rekonštrukcii otvárali v málo využívaných priestoroch nad poštou pre naše mladé mamičky detskú herňu „Baby klub Lienka“. Jej otvorenie potvrdilo skutočnosť, že pokiaľ sa nájdú ľudia, ktorí sa pre vec zapália, dajú sa aj napriek skromným, hlavne finančným možnostiam, vytvoriť hodnotné priestory pre zábavné a kultúrne využitie. V tomto smere je potrebné poďakovať najmä pani Katke Böhmerovej, ktorá bola doslova hnacím motorom uvedenej rekonštrukcie. Samozrejme, bez podpory hlavne rodičov, ktorí pri rekonštrukcii odpracovali množstvo brigádnických hodín a tiež sponzorov, by to nebolo možné. Pochopenie a pomoc starého rodiča v osobe pána Ladislava Ilanovského je v tomto ohľade výnimočná. Jedným z hlavných mojich cieľov v tejto oblasti v budúcom roku bude snaha na vytvorenie podmienok pre detské ihrisko.

Čistota a poriadok v obci je vec všetkých

Mojou neposlednou aktivitou v predchádzajúcom období bola snaha o vytvorenie podmienok pre komplexné riešenie čistoty a poriadku v našej obci. Skúsenosti ma utvrdili v názore, že čistota a poriadok nie je vecou jednotlivca, ale vecou všetkých občanov v našej obci. Od spôsobu pochopenia tohto problému závisí, v akom prostredí budeme žiť teraz a tiež v najbližšom období. Od začiatku roka snáď nebolo jediné rokovanie OZ, kde by sme sa uvedeným problémom nezaoberali. Prijali sme VZN, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o vedení psov na verejných priestranstvách. Jeho efektivita je žiaľ veľmi nízka. Pobežujúce psy, exkrementy na verejných priestranstvách, ba aj poškodzovanie majetku v súkromnom vlastníctve pôsobením štvornohých priateľov, nie sú v našej obci ničím výnimočným. Pokiaľ sa nám osvetou v tomto smere situáciu zlepšiť nepodarí, domnievam sa, že bude potrebné prikročiť k nepopulárnym reštrikčným opatreniam.

Aj naďalej sa stretávame s nepochopením situácie, hlavne so spaľovaním odpadov zo záhrad, pričom sú porušované zákony Národnej Rady SR. (NR SR č. 314/2001, NR SR č. 438/2002, Zákon

o odpadoch 223/2001 a Zákon č.40/1964 OZ). Ovzdušie v našej dedine, hlavne v jesenných mesiacoch, zaťažené rešpektovaným a samozrejme tolerovaným spaľovaním fosílnych palív pre zabezpečenie tepla, je tak navyše znečisťované splodinami, ktoré by vznikali nemuseli. Všetci dúfame, že ústretové kroky bezplatného vývozu listia v aktuálnom jesennom, prípadne jarnom období, pomôžu túto situáciu aspoň čiastočne riešiť.

Je až nepochopiteľné, že v čase, keď už nie sú k tomu opodstatnené dôvody, nám v potoku občas tečie močovka a špinavý kal, zabíjajúci všetko živé. Predpokladám, že po úplnom odkanalizovaní našej dediny, bude prijaté VZN, ktoré nám pomôže reálne uviesť do podmienok našej obce, zákony platné v SR.

Parkovanie ako problém.

Hľadáme riešenie

Ďalším problémom o riešenie, ktorého sa snažím, je problém chaotického parkovania automobilov na verejných komunikáciách. Obojstranné dopravnými značkami neriadené parkovanie, pričom nie je neobvyklé, že uličky príslušných majiteľov áut sú prázdne, spôsobuje prechádzajúcim vozidlám nemalé problémy a v niektorých úsekoch znižuje aj bezpečnosť chodcov. Na májovom rokovaní OZ som predkladal návrh o vypracovaní odbornej analýzy na osadenie dopravných značiek s obmedzeným státím. Ostáva nám dúfať, že plánované kroky na ktorých sme sa dohodli, nám uvedenú situáciu pomôžu riešiť k spokojnosti nás všetkých.

Ďalšie pár slov na záver

Moje snahy v oblasti podpory podnikateľských aktivít v turistickom ruchu, snahy o vytvorenie vhodných podmienok pre vstup investorov a posilnenie podnikateľských aktivít ekonomicky výhodných pre obec neboli zatiaľ výrazné. Dúfam, že v budúcom období budem mať príležitosti a sily o ich naplnenie.

Nie je mojím cieľom v tomto predvianočnom období zaťažovať vás riešením, pre niektorých z vás, nepodstatných problémov. Na druhej strane sa domnievam, že v dnešných zložitých spoločenských pomeroch, sú tieto riešiteľné jedine v spolupráci s vami. Dovoľte mi zapriať vám príjemné a pekné Vianoce, do nového roku hlavne pevné zdravie a vysloviť nádej, že spoločne sa nám v budúcom roku bude dariť naplniť vytýčené ciele a predsavzatia.

Ing. Ján Duda,
poslanec OcZ

BABY KLUB LIENKA

Jeden z mojich najkrajších dní bol 24. október. V tento deň sa mi konečne podarilo uviesť do prevádzky detskú herňu, ktorá bude slúžiť našim malým ratolestiam. Tento nápad vznikol niekedy na jeseň minulého roku. Na začiatku som chodievala s dcérou do materského centra na Podbreziny, kde sme spolu strávili pekné chvíle. No keďže aj v našej obci je momentálne dosť malých detičiek, začala som sa pohrávať s myšlienkou, že by sme im aj u nás mohli vytvoriť priestor, kde by trávil voľné chvíle a zároveň spoznávali okolitý svet, budovali si prvé vzťahy. Viem, že táto snaha o niečo podobné tu už bola aj pred pár rokmi, no pre problémy, s ktorými som sa na začiatku musela popasovať aj ja, to nebolo zrealizované. Bohužiaľ aj u nás sa našli spoluobčania, ktorí s mojou myšlienkou neboli stotožnení. Našťastie pre mňa a naše deti, je viacej tých, ktorí tento nápad uvítali ako veľké plus pre našu obec, podporili ho a pomohli mi s jeho realizáciou. Postupne, sme za veľmi skromných finančných možností zrekonštruovali priestor v KD nad poštou, kde vznikol Baby klub LIENKA. Jeho aktivity budú rozmanité a závisia aj od záujmu mamičiek (bezpečná a tvorivá zábava pre deti, pohybové a rytmické cvičenia, výtvarné dielne, programy pre celé rodiny, oslavy narodenín...). Touto cestou chcem poďakovať všetkým rodičom, aby neváhali a prišli nás navštíviť.

Na záver chcem úprimne poďakovať hlavne ochotným rodičom, sponzorom, zainteresovaným poslancom a celému obecnému zastupiteľstvu na čele s pánom starostom. ĎAKUJEME.

Katarína Böhmerová

Baby klub LIENKA:

pondelok 10.00 – 12.00

štvrtok 10.00 – 12.00

Prípadná zmena otváracích hodín bude zverejnená na webovej stránke obce.

VSTUPNÉ: 0,50 eur (vyzbiarané peniažky budú použité na nákup nových hračiek a ďalšieho vybavenia).

V Betleheme, meste Dávida...

Micheáš, kap. 5, 1-4a

Prorok Micheáš predpovedá príchod Mesiáša z Betlehema, ktorý očistí zaslúbenú zem od pohanstva a násosov modlárstva a spôsobí, že sa ľud vzdá vojen a prijme pokoj do svojich srdc. Betlehem, za Micheášovej doby malé mesto nepatrného významu, malé mesto za čias Herodesa našlo milosť a v ňom sa narodil Spasiteľ sveta.

Narodeného Mesiáša nevideli prví králi, ani mudrci a mágovia, ale pastieri, ktorí boli svojím spôsobom jednoduchí ľudia. Práve pastieri ako prví videli to, čo Micheáš predpovedal sedem storočí pred jeho narodením. Počuli a videli anjelské zástupy, ktoré im zvestovali narodenie Spasiteľa v judskom meste Betleheme. Mašalka, v ktorej Mária porodila Syna, nebola palácom so žiarivou nádhrou. Podmienky, za ktorých sa Ježiš narodil, neboli podľa nášho dnešného uváženia vhodným prostredím pre príchod Spasiteľa. Boh si na zjavenie svojej slávy používa aj nepatrné veci. Kristus prišiel a prišiel pre všetkých – bohatých i chudobných, pastierov i kráľov, ľudí vzdelaných i nevzdelaných, pretože všetkých rovnako miloval a miluje. On nerobí rozdiel medzi prostredím, ktoré by sme Mu radi pripísali my, a ktoré si vybral On, pretože jeho zmyšľanie bolo iné ako naše, ktoré sa častokrát správa megalomansky a senzácietivo. Nepatrné mesto Betlehem si dokázal Boh použiť na zjavenie svojej slávy a príchod Mesiáša do sveta.

Po tieto dni sú naše chrámy plné veriacich kresťanov, domácnosti vyzdobené tými najkrajšími stromčekmi a ozdobami. Ľudia prechádzajú takto vyzdobenými príbytkami, pokývnu uznalivo hlavou a skonštatujú: toto sú krásne Vianoce. Vianočná radosť, narodený Kristus prichádza tam, kde žiari teplo ľudského srdca a kde domácnosť sa stáva príbytkom – domom pre všetkých, ktorí v nej žijú.

Hľadáme preto aj my Ježiša po tieto dni v tých najjednoduchších – nepatrných veciach, nie v okázalej nádhre pomyselného Jeruzalema, ale v jednoduchosti a skromnosti Micheášovho Betlehema. Požehnanie Vianoc nezáleží na pompéznosti prostredia, v ktorom sa Vianoce slávia, ale na skutočnom prežití podstaty Vianoc – narodenia Krista, ktorého príchod priniesol tomuto svetu radosť, pokoj a spásu. Jedine s touto radosťou budú Vianoce opätovným zážitkom pre najstarších, ako aj pre najmladších. Je treba hľadať Krista v iných daroch než sú tie, ktoré sú zabalené v pozlátených obaloch, hľadáme ho za týmito darmi – v rukách, ktoré darčeky pripravili, v srdci, ktoré na nás s láskou myslelo, v tých, ktorí sa s nami modlia pri stole, ale aj v tých, ktorí prišli zďaleka, aby boli s nami a popriali nám: Krásne a požehnané Vianoce.

Príchod Mesiáša do sveta, v podobe ako to opisujú evanjelisti, mnohým nebolo príjemné. Očakávali Pána, ktorý príde, nastolí poriadok a spravodlivosť tam, kde sa tieto stratili. Micheáš predpovedal šťastný život pod vedením Mesiáša, kedy utíchnu zbrane a nastane obdobie ticha a pokoja, kedy všetci nepriatelia pred Ním kapitulujú a uznajú svoju porážku. Boh to však zariadil inak. Poslal svojho Syna, aby pásol mocou Hospodinovou, ale inak, než to očakával ľud. Tí, ktorí Ho nepoznali, tí Ho ani neprijali. Smutne zaznievajú slová z evanjelia: **Do svojho vlastného prišiel, jeho vlastní Ho neprijali.** Herodesove intrigy voči Ježišovi nás varujú pred nepochopením príchodu Krista do sveta. Vianoce nie sú o pozlátkach, kapustniciach, jedení a pití, o opakujúcich sa televíznych rozprávkach, ale sú o dare, ktorý nám všetkým dal Otec nebeský vo svojom Synovi. Mnohí to nechcú počuť a prijať. Je dosť takých, ktorí by duchovný poklad Vianoc prekryli ozdobami a dobrotami na stoloch, ale vďaka Bohu, pohľad do kostolov hovorí aj o tých, ktorí zmysel Vianoc hľadajú v inom, než je to, čo dnešný svet preferuje.

Je veľkým nebezpečenstvom v dnešnom svete profanizácia Vianoc. Zastiera sa ich význam a obrovské poslanstvo zhrnuté v slovách: **Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal...**

Anjelská zvesť o narodení Pána nás volá do Betlehema. V Betleheme sa narodil Kristus. Pastieri sa jednomyselne vybrali zistiť, čo sa tam stalo. Povedali si: Podme až do Betlehema a vidme... Táto anjelská zvesť volá i nás, aby sme spoločne prichádzali k zdroju pokoja a radosti. Z viery sa rodí láska a láska vyhľadáva spoločenstvo so Spasiteľom. Viera v Krista a úprimná láska k Nemu zjednocuje celý svet. Vianoce nás chcú naučiť aj tomu, aby sme podľa vzoru pastierov z Betlehema jednomyselne prichádzali ku Kristovi a tak čerpali radosť, ale najmä ten vianočný pokoj pre svoj život, domácnosti, rodiny i pracoviská.

Vianoce nás volajú k neprestajnej chvále narodeného Krista. Návrat pastierov z Betlehema bol radostný. Micheáš predpovedá radostný príchod Mesiáša, kedy sa všetko zmení k šťastiu a radosti ľudí. Je nádherným zistením, že Ten o ktorom Micheáš povedal, že bude veľký až do konca zeme, dokázal nanovo osloviť celé národy a všetky kresťanské spoločenstvá. Po celej zemi zaznievajú koledy a vianočné piesne. Národy sa modlia a chvália Boha. Pripojme sa k nim aj my a neprestajne ďakujme, chváľme a slávme nášho Spasiteľa, v ktorom sme prijali vianočné požehnanie, ale nadovšetko svoje spasenie.

Vladimír Pavlík, ev. farár
Závažná Poruba

Bohoslužobný život zboru

V uplynulom období sme krstili: Alexa Kanabu, Teréziu Sivákovú, Nellu Beťkovú, Samuela Dančíka, Sofiu Annu Hoškovú a Rebeku Moravčíkovú.
„Kto uverí a pokrstí sa, bude spasený“.

V nádeji vzkriesenia nás opustili: Ján Staroň, 68-ročný; Ľudovít Ilanovský, 75-ročný; Mária Agnetová, rod. Valentová, 93-ročná; Anna Beťková, rod. Boháčiková, 88-ročná.
„Ja som vzkriesenie a život“, hovorí Pán Ježiš.

Podakovanie za úrody zeme sme si tak ako po iné roky pripomenuli slávnostnými službami Božími 16. októbra.

Pamiatku Reformácie taktiež slávnostnými službami Božími 31. októbra.

Pri **Pamiatke zosnulých** sme sa stretli na cintoríne aj s veriacimi rímsko-katolíckeho zboru, kde sme si spoločne spomenuli na tých, ktorí nás predišli v nádeji vzkriesenia a večného života.

Dňa 6. novembra o 10,00 hod. sme sa stretli pri ZŠ Milana Rúfusa a veži, kde sme si pripomenuli **100. výročie ich posvätenia** – 5. 11. 1911. Po úvodnej básni a príhovoroch pani riaditeľky školy Boltižiarovej a pána starostu Barániho a po zaspievaní pôvodnej liturgie a piesní br. farár V. Pavlík nanovo posvätil a požehnal vežu a školu s prosbou o Božie žehnanie do ďalších rokov. Potom sme išli do Božieho chrámu a po skončení služieb Božích sme zasadili v záhrade za kostolom Strom Reformácie – lipu za účasti pána starostu, pani riaditeľky ZŠ a brata farára.

V sobotu 26. 11. 2011 sa 5 členov nášho cirkevného zboru zúčastnilo **stretnutia presbyterov v Lipt. Jáne**. Hostom a hlavným prednášateľom bol Curt Westmann, farár a misionár z Nórska. Jeho prednáška **„Keď Pán Boh dáva úlohy, dáva k nim aj svoje dary“** hlboko oslovila všetkých 220 prítomných presbyterov z Liptova.

A čo nás tak povzbudilo na duši? „Boli sme povolani za presbyterov do našich CZ, povedali sme ÁNO, máme veľkú zodpovednosť aj požehnanie, keď sme si z celého srdca vyvolili žiť život viery“. Tiež si máme častejšie spievať Hrad prepevný, v ktorom Dr. Martin Luther vyznáva: „Čo je naša ľudská sila? Sama nás nezachráni, máme však od Hospodina štít v každom bojení. Pýtaš sa, kto je ním? Ježiš, Boží Syn, Ten zachráni svet, iného Boha niet, On napokon zvíťazí.“ ... aby sme sa nie len luteránmi nazývali, ale nimi skutočne boli svojím konaním, správaním a vierou. Ešte jedna perlička z úst prednášajúceho: po zaspievaní 2 piesní z Evanjelického

spevníka a modlitbe Pánovej začal svoj prednášku „v nebi sa bude hovoriť po slovensky, lebo trvá večne (naučiť sa náš jazyk)“.

Na záver sme dostali knihu CESTA K POKOJU od Carla Olofa Roseniusa, ktorú podľa odporúčenia misionára Westmanna máme prečítať celú, lebo keď prečítame len polovicu, získame nepokoj, ale k pokoju nás dovedie až 2. časť. **Všetci sme odchádzali vnútorne obohatení a posilnení.**

Služby Božie v období Vianoc budú v tradičnom čase. Štedrý večer a Silvester o 17,00 hod., na 1. a 2. slávnosť Vianočnú a Nový rok o 10,30 hod. Srdečne Vás pozývame a zároveň *prajeme požehnané prežitie Vianočných sviatkov a šťastný vstup do roku 2012.*

Predsedníctvo Evanj. a v. cirk. zboru Závažná Poruba

Stovka veže a zvonice

Cirkevný zbor, ZŠ Milana Rúfusa a Obec Závažná Poruba si v nedeľu 6. 11. 2011 pripomenuli 100. výročie posvätenia školy a veže.

• Posviacka pri 100. výročí, Mgr. V. Pavlík, zborový farár a Fidelitas

Včerajšok je história, zajtrajšok je budúcnosť a dnešok je dar

Včerajšok je história

Historické fakty sú uvedené v spomienkovom liste, ktorý sme vydali pri spomienke na 100. výročie posvätenia školy a veže.

Zo zaujímavostí a medzníkov by som pripomenula r. 1822 a prvú písomnú zmienku o začiatku vyučovania v drevenej škole na Štepníku (terajší ev. a .v. kostol), r. 1865 výstavba prízemnej murovanej stavby s vežou a bytom pre učiteľa. Pozemok pod stavbu venovali členovia rodiny Szentiványiovcov a škola tu stojí uprostred obce dodnes. V roku 1900 bola urobená menšia prístavba a kúpená časť záhrady, r. 1911- budovanie, dokončenie a vysvätenie nadstavby školy a veže, r. 1967-prístavba 4 učební, r. 1973- generálna oprava fasády a veže, r. 1983- školu začali navštevovať žiaci z Lipt. Mikuláša -Podbrezín (najväčší po-

• História školy a veže sprítomnili riaditeľka Mgr. M. Boltžiarová a starosta Bc. P. Baráni

čet žiakov spolu bol 170), r. 2008- oprava fasády, okien, dverí a interiéru, r. 2010- udelenie čestného názvu školy Základná škola Milana Rúfusa.

Zajtrajšok je budúcnosť

Ako bude vyzeráť budúcnosť? Odpoveď je v prítomnosti, ktorá záleží od každého jedného okamihu. Doprajme teda každému okamžiku dostatok energie a budúcnosti sa nebudeme obávať, ale naopak s nadšením očakávať, čo nám prinesie.

Dnešok je dar

Život nám toho prináša veľa, radosti aj starosti. Ostáva nám z toho veľa zážitkov. Obdobie, keď sa dieťa mení na dospelého človeka, je obdobím, na ktoré my dospelí veľmi radi spomínáme. Čas má dobrú schopnosť postupne vymazať to, čo bolo pre nás neprijemné a zážitky radostné s nami ostávajú, kým ich my v sebe živíme spomienkami. Dúfam, že keď sa sem po čase vraciate, pohľad na budovu školy vo vás vždy vyvolá milý pocit a najkrajšie spomienky.

Pri dnešnom posvätení by bolo pre mňa darom splnenie priania, aby naša škola bola vždy plná šťastných detí a mala podporu nás všetkých.

Mgr. Mária Boltžiarová,
riaditeľka ZŠ Milana Rúfusa

500 rokov reformácie

Reformácia je slovo latinského pôvodu a znamená „obnovenie“. Je to obnova kresťanskej cirkvi, ktorej hlavným predstaviteľom bol Dr. Martin Luther. Stalo sa tak 31. októbra 1517, keď na dvere chrámu vo Wittenbergu pribil 95 téz, aby vzdvihol Ježiša Krista, Písmo Sväté a protestoval proti predávaniu odpustkov.

Keďže sa blíži 500. výročie reformácie v roku 2017, v Lutherovom meste Wittenberg vyrastá Lutherova záhrada, kde vysadia 500 stromov rôzneho druhu. Je to projekt „500 rokov reformácie – 500 stromov vo Wittenbergu“. Pred rokom tam vysadil strom č. 150 aj náš generálny biskup Klátik. Aj na Slovensku sme sa zapojili do projektu s názvom „500 stromov ECAV na Slovensku“. Na rôznych miestach Slovenska v CZ vysádzajú Stro-

my reformácie s cieľom do 31. októbra 2017 vysadiť 500 stromov. Doteraz bolo vysadených 11 stromov, z toho 3 aj v našom Liptovsko-oravskom senioráte a to v Lipt. Mikuláši pri príležitosti 200. výročia narodenia M. M. Hodžu, v Lipt. Kokave a v Ružomberku pri výročíach postavenia chrámu.

A tak aj my sme vysadili Lipu reformácie pri príležitosti 100. výročia posvätenia veže a evanj. a.v. školy, aby sme symbolicky prepojili um, múdrosť, zručnosť, prezieravosť, obetavosť a vytrvalosť našich predkov v práci a vo viere pri stavaní porubských stánkov vzdelania a svätostánku s našou vďakou, úctou a pokorou pri zachovávaní dobrých tradícií a našim potomkom zanechali aspoň takýto odkaz našej viery.

Dana Kulhavá

ECAV na Slovensku vydala osvedčenie o zasadení Stromu reformácie v rámci projektu 500. výročie Lutherovej reformácie. Strom zasadený v Závažnej Porube je evidovaný pod číslom 16 (šestnásť).

Strom reformácie zasadili:
Bc. Pavel Baráni, starosta.
Mgr. Vladimír Pavlík, zborový farár
Mgr. Mária Boltžiarová, riaditeľka ZŠ Milana Rúfusa

-stranu zostavil dm-

Cena pre Porubské noviny

Slávnostné vyhlásenie výsledkov celoslovenskej súťaže Miestne noviny 2011

• Súčasťou podujatia bol aj odborný rozborový seminár, ktorého sa zúčastnil šéfredaktor Dr. Dušan Migala.

Slávnostné vyhlásenie výsledkov celoslovenskej súťaže obecných, mestských, regionálnych, kultúrno - informačných a kultúrno - turistických novín a časopisov Miestne noviny 2011 sa uskutočnilo 4. novembra 2011 v budove Slovenského syndikátu novinárov na Župnom námestí 7 v Bratislave.

Na podujatie boli pozvaní všetci tvorcovia súťažných novín a časopisov, ale aj zástupcovia ich vydavateľov, novinárska obec i verejnosť. Súčasťou podujatia bol aj odborný rozborový seminár.

Odborná porota navrhla udeliť 24 novinám a časopisom zaradeným v šiestich súťažných kategóriách 19 umiestnení v 1. až 3. poradí, dve čestné uznania a ceny Ministerstva obrany SR, generálneho riaditeľa Národného osvetového centra a mesačníka Národná osveta.

Odborná porota vyberala z viac ako 330 súťažných novín a časopisov.

Členmi odbornej poroty boli zástupcovia organizátorov a odborných garantom súťaže, ktorými sú: Národná osveta s garanciou Národného osvetového centra, Slovenský syndikát novinárov, Katedra žurnalistiky Filozofickej fakulty UK v Bratislave, Združenie miest a obcí Slovenska a Obecné noviny.

Tretí ročník súťaže Miestne noviny sa uskutočnil v spolupráci s Fakultou masmédií Paneurópskej vysokej školy a s mediálnou podporou Tlačovej agentúry SR. Hlavnými mediálnymi partnermi súťaže sú Obecné noviny – týždenník miest a obcí, Fórum – mesačník Slovenského syndikátu novinárov, Slovenské pohľady – na literatúru, život a umenie a Národná osveta – mesačník pre miestnu kultúru a záujmovú tvorivosť.

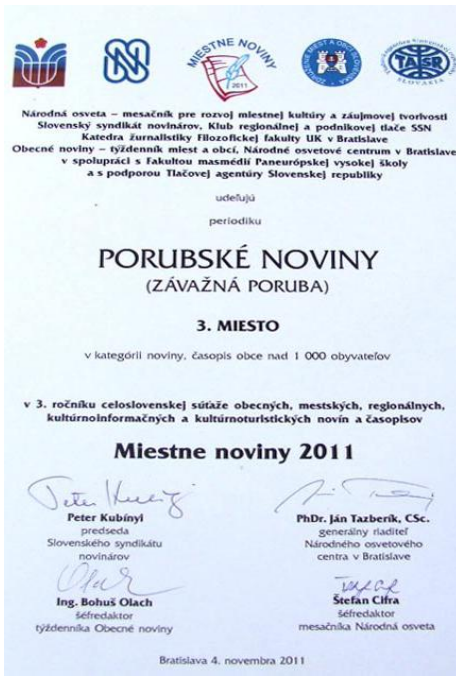
NOVINY, ČASOPIS OBCE NAD 1 000 OBYVATEĽOV:

1. miesto: Rabčiansky chýrnik – Obecné noviny občanov, rodákov a priateľov obce Rabča
2. miesto: Mojmírovčan – Časopis obce Mojmírovce
3. miesto: Porubské noviny – Závažná Poruba

Ďakujem všetkým členom redakčnej rady a prispievateľom, ktorí nám pomáhajú tvoriť Porubské noviny. Vyslovujem poďakovanie za grafický dizajn a tlač vydavateľstvu Print Master Liptovský Mikuláš.

Dušan Migala, šéfredaktor

Ďalšie informácie na: www.nocka.sk/narodna-osveta/miestne-noviny

Život ju spája s pravou pravdou ľudí

Vierka Ličková prežíva obyčajnú prózu každodenných problémov. Sebazapieranie, odriekanie, služba blízkym... Dýcha starosťami a zodpovednosťou za svoju rodinu. Žije preto, aby iní mohli žiť šťastne. Dar spievania uplatnila v Ženskej speváckej skupine Závažnej Poruby, ako aj v evanjelickom spevokole Fidelitas. Pri okrúhlych narodeninách starosta P. Baráni ocenil aktivity jubilantky pre Závažnú Porubu. Poďakoval nielen za kultúrne, spoločenské a osvetové pôsobenie v obci, ale aj za ľudský prístup k susedom a posilu spoluobčanom, ktorí ľudskú pomoc potrebujú.

V hore vyrastala, pod horami žije

• Pri príležitosti vzácného jubilea prijal starosta P. Baráni Zuzanu Fašanokovú a odovzdal kyticu kvetov. Poďakoval za vykonanú prácu, za starostlivosť o svoju rodinu. Poprial do ďalších rokov dobré zdravie a veľa radosť zo svojich blízkych. Jubilantka sa podpísala do Pamätnej knihy Závažnej Poruby.

Mamka Fašanoková oslávila v novembri 2011 deväťdesiatku. Je to vek, ktorý sa už nezatajuje, ale vyzdvihuje pre radosť zo života. Narodila sa v Zázrivej, do čias skúpych na prácu a živobytie.

Hovorí takto: „V hore som vyrastala a celý život žijem pod horami. Keď som mala osem rokov, už ma rodičia dali slúžiť ku bohatým gazdom. Musela som si vyrobiť na šatku, košelu, kabanicu a odrobiť vrece „švábky“, čo mi dali zasaď. Pásla som ovečky, opatrovala hydinu a česala kravy. Daj si pod nohy stolček, povedal mi gazda, aby si kravu učesala aj na chrbáte.“ Ako dvadsaťročná sa vydala za muža z Podturne. V manželstve žili päťdesiatšesť rokov. Spolu vychovali šesť detí. Štyroch chlapcov, dve dievčatá. „Chvalabohu, všetky deti mi žijú“.

Rodina sa rozrástla. Teším sa zo sedemnástich vnúčat, dvadsiatich šiestich pravnúčat. Krstili sme osemnásť detí. Už štrnásť rokov žijem ako vdova v starostlivosti najstaršieho syna a dobrej nevesty.“ Poznamenala, že i napriek deviatim krížikom sa dokáže sama o seba postarať. „Sama si všetko porobím, operiem, ožehlím, navarím...Škoda len, že moje kamarátky sa už presťahovali na cintorín do Brestovej. Rada som si s nimi posedela, porozprávala, pospomínala na mladé roky.“

V Závažnej Porube si rodina Fašanokovcov dávnejšie kúpila rodinný domček a už tu žijú viac ako tridsať rokov. Pracovala na družstve v živočíšnej. Najskôr ako dojička, neskôr opatrovala teliatka. „Teraz si doprajem ráno dlhšie pospať. Veď porátajte, o kolkej som musela vstávať, keď o pol štvrtj sme už boli na maštali a začínali dojiť.“

V živote to naozaj nemala ľahké. Živila sa ťažkou prácou. Žila skromne. „Veď každý nemôže mať všetko, čo si želá. Ja som mala dobrého muža. Prežili sme radosť i starosti. Z detí mám radosť. A to prajem všetkým. Deti predstavujú najväčšie bohatstvo.“ uzavrela príbeh svojho života.

-dm-

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

Básnické prvotiny našich štvrtákov

Ide zima

Zima je už za dverami,
sniežik padá nad horami.
Mrázik zdobí kríky, stromy,
biele čiapky majú domy.
Potôčik už zamŕza :
„Deti podme sa kľzať!“
Padaj sniežik viac a viac,
blíži sa už Vianoc čas.

Martin Polesný

Zimné radosti

Vonku veľké mraziská,
zamŕzajú klziská.
Dáme dole snehule,
obujeme korčule.
Budeme sa bobovať,
lyžovať aj sánkovať.
Tešíme sa na zimu,
na jej bielu perinu.

Jakub Piatka

Zima

V diaľke počuť zvonit' zvon,
zima je už za rohom.
Pôjdeme sa lyžovať,
a či radšej gulovať?
Potom doma v teplúčku,
pod perinou v kľbôčku,
hrejeme si prstečky
myslíme na darčeky.

Peter Stromko

V	V	Y	D	R	A	E
P	Y	T	L	I	A	K
S	M	Y	S	V	Ý	R
H	M	Y	Z	E	L	É
D	O	B	Y	T	O	K
V	I	J	A	Z	Y	K
A	N	V	Y	O	C	E

Vianočná jednosmerovka. Vyhľadajte všetky vybrané slová, zostávajúce písmenká sú riešením tajničky. Žiaci a kolektív ZŠ M. Rúfusa Vám prajú _____.

Tomáš Matkuliak, 4.ročník

Deň jablka

26. október bol na našej škole venovaný Dňu jablka. Deti sa na tento deň starostlivo pripravovali, vyrábali jabĺčka rôznymi technikami.

V priestoroch školy sme vytvorili kútik venovaný propagácii dňa jablka. Nechýbal plný košík s čerstvým ovocím, obrázky jabĺk, ktoré vyrobili deti na hodinách výtvarnej výchovy, v ŠKD a v krúžku šikovných rúk.

Učitelia a deti nosili na viditeľnom mieste pripnuté papierové jabĺčka, ktoré deti tiež sami vyrobili. Deti si priniesli z domu jabĺčka, ktoré sme potom spoločne konzumovali. Na druhý deň sme plný košík s vystavenými jabĺčkami deťom na desiatu spravodlivo rozdelili. Dozvedeli sme sa, že každý šťavnatý kúsok jablka zásobuje telo energiou, spoľahlivo uhasí smäd a dobre zasýti. Veľmi veľa výživných látok sa nachádza aj v šupke, preto by sa pri konzumácii jablko nemalo šupať. Jablko je vo výžive poklad. Ak ho budeme mať denne v jedálnom lístku, s veľkou pravdepodobnosťou sa vyhneme mnohým zdravotným problémom.

Mgr. Mária Buranská

Ako išlo jablko na vandrovku

Jabĺčko Gúľajličko sa vybralo do sveta. Cestou cez záhradu stretlo hrušku Žužku, slivku Livku, čerešňu Žofku a marhuľu Parbulu. Spoločne sa dohodli, že pôjdu spoznávať svet za plotom záhrady. Na ich prekvapenie zistili, že sú veľmi zdravé a chutné. Deti, ktoré ovocie našli, ho s radosťou zjedli.

Kristína Haviarová, 3. ročník

Jabĺčko Gúľajličko

Jabĺčko Gúľajličko sa vybralo do sveta. Cestou stretlo hrušku, slivku a dve čerešne. Všetkých zobralo so sebou. Išli, išli až prišli k jednému stromu. V tom strome bývali pojeďači ovocia. Ale nik nebol doma, a tak vošli dnu. Keď sa pojeďači vrátili, kamaráti ich vyplašili. Všetci sa dali na útek.

Jana Betková, 3. ročník

• V zime je jabĺčko veľmi zdravé

Boli sme na výstave

V mene celej ZŠ M. Rúfusa ďakujeme tetám z Jednoty dôchodcov v Závažnej Porube, za to že v októbri pripravili zaujímavú výstavu s názvom „Móda je móda a čas beží“. Pani Želka Staroňová nám pútavo rozprávala, čo sa kedysi nosilo a trpezlivo odpovedala aj na všetky naše zvedavé otázky.

Žiaci 4.ročníka

Lienka Školienka

Žiaci 1. ročníka ZŠ M. Rúfusa sa už od septembra, každý pondelok, stretávajú s novou kamarátkou, ktorá sa volá Lienka Školienka. Naša kamarátka sa nachádza v knihe „Školienkine dobrodružstvá“. Ide o zbierku 30 rozprávkových príbehov, kde hlavnou hrdinkou je práve naša malá lienka, ktorá sa jedného dňa rozhodne, že bude prváčkou a začne chodiť do školy. Žiakom rozpráva veľa zaujímavých príbehov zo života hmyzu a sveta školy. V každom príbehu Školienka spoznáva nových kamarátov. S najlepším priateľom Čmeľom Kolomelom, neposednými Vretienkami, nahnevaným Lúčnym koníkom Cypriánom, múdрым Dedkom Roháčom, veľmi usilovnou Stonožkou Stankou a ďalšími rieši príjemné a nepríjemné situácie.

Vďaka týmto príbehom sa žiaci učia, ako sa zastať kamaráta, ako vysvetliť nedorozumenie, vidieť a rozoznať správne a nesprávne konanie, prejavíť svoj postoj, argumentovať a obhájiť svoj názor. A, samozrejme, nesmieme zabudnúť aj na vytváranie pozitívneho vzťahu k literatúre a samotnému čítaniu.

Napísala: Mgr. Katarína Jelínková

Pohrali sme sa dosýta...

• Hodnoty - vedecká hračka

Na interaktívnej výstave „Hodnoty – vedecká hračka“ v Múzeu Janka Kráľa v Liptovskom Mikuláši sa mohol každý návštevník bez ohľadu na vek do vôle pohrať. Keďže výstava bola určená predovšetkým žiakom základných a stredných škôl, resp. deťom a ich rodinám, boli sme sa pohrať aj my s našimi žiakmi. Cieľom výstavy bolo prispieť ku kultúre hrania, popularizovať hračky ako prostriedky školského a mimoškolského vzdelávania a výchovy. K dispozícii mali naši žiaci cca 110 hračiek a hlavolamov, z ktorých ich najväčšmi zaujali: guľôčkový časomerač, Galileove teplomery, kaleidoskopy, plaziaci sa blesk, či lampa meniaci farby. Výstavou boli všetci žiaci nadšení.

Aj v Centre Kolomana Sokola bol pre našich prváčikov a druháčikov pripravený zaujímavý program. Svoju tvorivosť a šikovnosť si, pod vedením pani Olinky Džúrovej, mohli vyskúšať pri tvorbe plstených bábik. Každý žiačik si dielko zobral so sebou, aby sa popýšil rodičom.

SMOPaJ

11. novembra 2011 Slovenské múzeum ochrany prírody a jaskyniarstva v Liptovskom Mikuláši pripravilo v rámci Týždňa vedy cyklus prednášok. My sme pre žiakov našej školy vybrali tému: Vzácne a chránené živočíchy Slovenska. Prednáška bola spojená s tvorivými dielnami, kde si žiaci mohli získané teoretické vedomosti doplniť aj formou praktickej činnosti. Spolu vytvorili takéto rozprávkové stromy. Ďakujeme prednášajúcim pracovníckam SMOPaJ za pútavé rozprávania a tvorivé činnosti, ktoré zaujali každého žiačika.

Mgr. Zuzana Hlavnová

Projekt Hrdinovia dejín

- sme po prvý krát zaradili pre žiakov 4. ročníka do predmetu Vlastiveda v tomto školskom roku.

Hrdinovia dejín jednoznačne podporujú myšlienku premeny tradičného vyučovania na moderné formy vzdelávania.

Výsledkom projektu je komplet 30 vzdelávacích súborov. Základom jedného súboru je reálny príbeh jednej svetovej či národnej osobnosti, ktorá posunula historický vývoj veľkým krokom výrazne vpred. Ideou je ponúknuť deťom vzory, ktoré by mohli svojim spôsobom napodobňovať. Motiváciou a uvedením do témy sú príbehy hrdinov (osobností), ktoré vychádzajú z reálnych zdrojov tak, aby boli deťom blízke.

Príbehy sú doplnené obrazovou časťou, ktorá rozvíja obrazotvornosť, zrakové poznávanie, fantáziu detí s možnosťou vlastnej tvorby rôzneho druhu. Na vzdelávacie aktivity nadväzujú praktické činnosti a tvorivé dielne s medzipredmetovými vzťahmi vo výučbe iných predmetov.

Štvrtákom sa náš program páči a Hrdinovia dejín sa stali zaujímavou súčasťou nášho vzdelávacieho programu.

Mgr. Mária Boltžiarová, riaditeľka školy

Vitaj, vitaj Mikuláš ...

„Aj tento rok prišiel, nezabudol ani na nás školákov zo ZŠ M. Rúfusa!“ Vydýchli sme si, keď sa ozval mikulášsky zvonček a Mikuláš vkráčal medzi nás. Privítali sme ho pri rozsvietenom stromčeku spevom a milými básničkami. Za to, že sme celý rok poslúchali a vzorne si plnili povinnosti, nás odmenil sladkým balíčkom. Odfotil sa s nami a so želaním, aby sa o rok vrátil medzi nás, sme ho previadili.

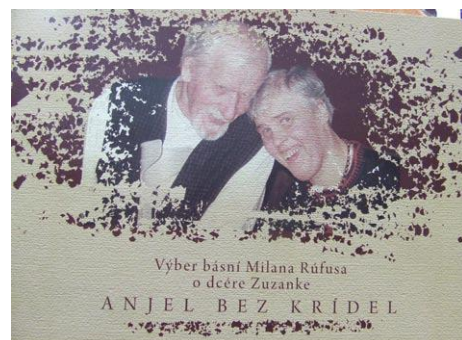
Anjel bez krídel

V predvečer nedežítých narodenín Majstra slova uviedlo Občianske združenie Naveky závažná knižôčku obsahujúcu šesťnásť básní Milana Rúfusa o dcére Zuzanke pod názvom Anjel bez krídel.

Knihu zostavili: PaedDr. Soňa Barániová a Mgr. Daniela Fiačanová. Foto PaedDr. Slavomíra Očenášová – Štrbová, PhD.

Symbolicky, malým anjelikom, čo zletel na knihu, uviedol túto zbierku medzi ľudí predseda Občianskeho združenia Naveky závažná, starosta obce Bc. Pavel Baráni. Neopakovateľnú atmosféru pri sviečkach na povale Domu Milana Rúfusa umocnila recitácia autoriek a spievanie básne v podaní Janka Svetlana Majerčíka.

V jednej zo svojich básní Majster píše o dcére Zuzanke ako „o anjelovi, ktorému Boh na krídla už nemal a ponechal to na osud. A osud práve driemal“.

Preto ten názov knižôčky, ktorá je malým výberom z básní venovaných Zuzanke.

Rúfus nemal rád pompéznosť, okázalosť, masy. A tak aj prvé stretnutie s knižôčkou 9.12.2011 bol klubovým stretnutím členov Občianskeho združenia Naveky závažná.

Záverečná báseň patrí pani Magde, o ktorej nebohý docent Vaško povedal, že aj ona mala byť navrhnutá na Nobelovu cenu. Za to, že sa celý život starala o dva špecifické svety – svet básnika a svet „večného dieťaťa.“

Príjemné Vianoce s nevšedným rodičovstvom!

Mnoga leta, pani Magda

Dr. Soňa Barániová

Okienko MŠ

*Huncút anjel na obláčku,
fúka dole malú vločku.
Vinš je na nej vyrytý,
adresátom ste práve Vy!*

Veselé Vianoce prajú deti
a kolektív zamestnancov MŠ

Súťažili vo viacboji

Deti z našej materskej školy sa dňa 23. novembra zúčastnili Regionálnej halovej súťaže vo viacboji všestrannosti detí predškolského veku v Centre voľného času Liptovský Mikuláš.

Družstvo tvorili: Katka Tkáčová, Viktoria Iľanovská, Oliverko Kováč, Matúško Hollý a Lukáško Habarka. Deti súťažili v behu na 2x10 m, hode loptou obojruč a skoku do diaľky z miesta. Aj keď nezískali najvyššie ocenenia, dôstojne reprezentovali materskú školu Závažná Poruba, za čo im pekne ďakujeme a držíme palce v ďalších športových zápoleniach.

Livia Fárniková

Katarína netancovala na blate, ale na zábave

Na Katarínske zábavy sa v Závažnej Porube skoro pozabudlo. No učiteľky materskej školy spolu s rodičmi oživilí bývalú tradíciu a na Katarínu t.r. ponúkli večerné rozptýlenie. Večerný piatok (25. nov. 2011) sa stal chvíľami plnej pohody, príjemnej spoločnosti, dobrého jedla a veselých veselíc. Ukázalo sa, že takáto akcia je aj skvelá príležitosť spoznať nových ľudí a príjemne sa zabaviť. Výťažok z bohatej tomboly bude použitý na rekonštrukciu sociálnych zariadení v budove MŠ.

Text i foto: -dm-

*Ľudský život je len okamih.
Včera dieťa, dnes dospelý človek,
zajtra starec.*

Mesiac október vzdával hold ľudskému životu v čase dozrenia - úctu k starším.

Tento mesiac aj deti materskej školy spolu s pani učiteľkami pripravili bohatý program pre seniorov obce. Dňa 18.10.2011 pozvali starých rodičov detí na návštevu do materskej školy. Pripravili im pohostenie - koláčiky, ktoré deti napiekli deň pred slávnosťou. Navarili ovocný čaj a kavičku. A oslava sa mohla začať. Deti recitovali, spievali, tancovali a najmenší ukázali ako vedia cvičiť a spolu sa zahrať.

Ďalší týždeň si deti prizvali do materskej školy svoju bývalú pani učiteľku Lidku. Aj ona je už dôchodkyňou. Očistili jabĺčka, postrúhali ich aj okoštovali. No a Lidka s nimi upiekla výbornú jablkovú štrúdlu. Na druhý deň ju pekne zabalili a vybrali sa do Domu opatrovateľskej starostlivosti.

Starkých pozdravili peknou básničkou, pesničkami a, pravdaže, jablkovou štrúdlou. Nakoniec sa s nimi odfotili a deti im prisľúbili, že ich čoskoro navštívia zase a vnesú do ich života aspoň trochu detskej radosti, šantivosti a hlavne úcty.

Alena Guráňová

Zo spomienok ako z chleba si odkrojiš

Návraty

V júli som sa oženil. Úradne na MNV. V auguste cirkevným sobášom v evanjelickom kostole v Giraltovciach. Plný kostol domácich aj zvedavcov. Veď sa vydávala profesorka a za cudzieho. Až, hen pre nich z ďalekého Liptova. Boli i básne, tiež spevokol. Nebolo to zvykom: ani tam, ani v Porube. Veď domáce dievčatá boli tiež pekné, šikovné. Keď som si ju došikoval domov, tak som ju orientoval ako sa dobre uviesť. Zavčasu vstala, zobrala šechtár a išla s mamkou dojiť kravy. To bolo ale prekvapenie, že to vie. Išla na polany hrabať medzi ženy. Tieto poriadne prevetili, otestovali. Vyrovнала sa im. Takže u mamky a u žien to mala vyhraté. Už išiel len dobrý chýr, ako sa uviedla. Hovorilo sa: „Miro si došikoval ženu do voza i do koča.“ Mamka ju ešte naučila dobre variť liptovské halušky, piecť chrumkavý koch na ťapši a pariace sa štirce z kukuričnej múky. Doteraz to má porubský šmak...

Na Mikovskej Rakytovcí bola bažinatá plocha s vodou. Chodili tam piť stáda sŕn a jeleňov. Podvečer sme sa vyškrabali na rozkonárené svrčiny a ticho sme pozorovali. Pili a zápasili medzi sebou tak, že praskali parohy. Zápas v bahne. To bolo úžasné prírodné predstavenie v aréne.

Chodil som do meštianky, keď sa gazdovia rozhodli prejsť v obrábaní na kapitalistický systém: každý na svojom. Chodili sme tam takmer týždeň a polany podľa častí delili. Nerozumel som kritériám, na ktorých sa dohodli. Boli lepšie a horšie porasty tráv, niekde viac psice, nerovnosti, jám. Polany mali nepravidelný tvar. Podľa pokynov som delil a násobil. To som vedel, merali pásmom, kolíkovoali až do definitívnosti. Podpisali vymerané plochy, označili vlastníkov. Na polanách sa už nerobili 2-3 týždne, ale týždeň, dva. Bože uchovaj posunúť kolík, alebo prekosiť. To sa trestalo. Nastal čas súkromníčenia od „vidím do nevidím.“

Odvtedy považujem gazdov, sedliacky stav, za múdrych ľudí. Znášanlivých, tvorcov obživy. Tak ako Martin Kukučín vo svojej literárnej tvorbe. Ja román o ich životoch a práci nenapišem. V mojom múzeu mám však artefakty z gazdovstva. Napr. koleso z voza dobre okované, v šmykni u Dudu vo Vrbici, ťažkú hamovku, ktorá mi obopína žulové skaly obmývané po tisícročia, dovezené z Jánskej doliny, pluh...

K Dudovcom som roky nosil mlieko, maslo, tvaroh. Veď tým sme splácali úžasnú poctivú remeselnícke služby včítane podkovávania koní, ktoré aby dobre stáli, musel som ich zbavovať dotieravých múch obháňaním dookola. Ešte dnes cítim pach, keď sa im žeravá podkova dávala na zastrúhané kopyto, aby dobre sedela...

Tomáš Miroslav Niňaj, Žilina

Prvá vernisáž Lívie

Motív prírody vo výtvarnom vyjadrení Lívie Niňajovej – Fárnikovej oslovil jednoduchosťou a pestrosťou farieb. Slávnostné otvorenie výstavy sa konalo v piatok 21. októbra 2011 v priestoroch kultúrneho domu. Vernisáž uviedol predseda komisie pre kultúru, šport a vzdelávanie, poslanec OcZ D. Migala. Autorka v príhovore uviedla: „...tomuto druhu umenia sa venujem necelých päť rokov. Je to moja prvá výstava. Teší ma záujem porubskej verejnosti a priateľov o výslednicu mojej neprofesionálnej tvorby. Maľovanie predstavuje môj koníček, relax, dodáva mi sily...“ Brilantnou hrou na píšťalu – koncovku sa predstavil ľudový umelec – Ivan Broska.

Slová ocenenia a povzbudenia určite inšpirovali výtvarníčku k ďalšej tvorbe.

Koniec vojny pripomenuli zvony

Deň vojenských veteránov pripadá na 11. november. Práve v tento deň roku 1918 sa skončila I. svetová vojna. Hoci od tejto udalosti uplynulo už viac ako deväťdesiat rokov, pripomíname si utrpenie a obeť, ktoré priniesla táto vojna. V tento deň a od tejto hodiny začalo platiť prímerie. Veľa mužov sa vrátilo natrvalo zdravotne poznačených a 42 Porubčanov v tejto vojne padlo. Ich mená sú napísané na pomníku. Meno a priezvisko, dátum smrti, číslo pluku a miesto smrti uvádza kniha Závažná Poruba – história obce na s. 86. Koniec I. svetovej vojny pripomenuli porubské zvony, ktoré odbíjali na počesť padlých. Rozozvučali sa v piatok, presne o 11:00 h jedenásteho jedenásty roku 2011.

• Porubské zvony

Spoločné modlitby

Cintorín je plný kvetov. Do noci žiaria stovky svetielok. Hovoria o nesmrteľnosti duše a veľkosti Božieho milosrdenstva. Na hroby položili kvety, zapálili sviečky, chvíľu postáli a pomodlili sa pri kríži: evanjelici i katolíci. Kresťania spoločne vyjadrili vieru a nádej vo večný život a navzájom si podali ruky.

Na svojich blízkych sme spomínali s láskou a bolesťou v srdci

Pozvánka

Chceš zrelaxovať ducha a telo? Týmto pozývame všetkých priaznivcov bežeckého lyžovania na ponovo-ročné stretnutie, ktoré bude dňa 8.1.2012 t.j. nedeľa o 10.00 hod na Bánových lazoch. Príďte medzi nás pookriať ducha a myseľ a v prípade priaznivých snehových podmienok aj ponatahovať stuhnuté telo po vianočnom leňošení za pomoci predovšetkým dobrú náladu. Tešíme sa na Vás a prajeme príjemné prežitie Vianočných sviatkov. Info: Peter Lešťan, ml., tel. 0907 818 646

Predišli nás do večnosti

Opúšťam všetko, čo mi bolo drahé, rodinu milovanú, krásu rodnej zeme, svieže rána i smutné tiché noci a odchádzam tam, kde všetci raz večný pokoj mať budeme.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 11. októbra 2011 v 54. roku svojho života náhle opustil náš drahý manžel, otec, syn, brat a švagar

Ing. Jozef Jurenka

Posledná rozlúčka s našim drahým zosnulým bola v piatok 14. októbra 2011 o 13. hod. v Dome smútku v Závažnej Porube.

Manželka Jelena, deti Daniel a Natália, mama, brat s rodinou a ostatná smútiaca rodina.

+ + +

Srdce unavené prestalo biť, nebolo lieku, aby si mohla žiť. Čas plynie, život ide v dial, nám po tebe zostala len veľká bolesť a žiaľ...

S hlbokým žiaľom oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás dňa 21. októbra 2011 vo veku 92 rokov opustila mama, stará mama, prastará mama, krstná mama, teta a strýna

Mária Agnetová

rod. Valentová

Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou bola 24. októbra 2011 o 15. hod v Dome smútku v Závažnej Porube.

Smútiaca rodina

+ + +

Lúčim sa s vami moji milí, ruky stisk už vám nemôžem dať. Srdce mi dotĺklo, odišli sily, lúčim sa s každým, kto mal ma rád.

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás dňa 19. novembra 2011 v 88. roku života opustila naša drahá sestra a teta

Anna Beťková

rod. Boháčiková

Posledná rozlúčka so zosnulou sa uskutočnila v utorok 22. novembra 2011 o 14. hodine v Dome smútku v Závažnej Porube.

Smútiaca rodina

Neúspešný záver úspešnej sezóny

Posádka MGP racing tímu Peter Jurečka – Matej Beťko uzavrela túto sezónu MSR v rally na poslednom podujatí v Košiciach 14-15.10.2011. Súťažilo sa dva dni na 540 km dlhej trati, z toho bolo 152 km rýchlostných skúšok. Každý súťažný deň bol bodovaný zvlášť a tak bolo v hre ešte dosť bodov. Nám išlo už len o body do súťaže tímov, keďže sme už boli majstri vo svojej triede.

Prvý deň sme začali vo svižnom tempe, bez rizika. Počasie bolo veľmi premenlivé, neisté a tak sme sa do poslednej chvíle rozhodovali pre správnu voľbu pneumatík. Po odjazdení troch rýchlostných skúšok sme boli na 1. mieste vo svojej triede. Žiaľ, pred cieľom tretej rýchlostnej skúšky sme na nerovnosti odlomili spodný držiak motora. Došli sme do servisu, kde sme mali 30 minút na provizórnu opravu. Podarilo sa nám vyrobiť náhradu držiaka, ale trvalo nám to o 3 minúty dlhšie a tak sme dostali penalizáciu 30 sekúnd. V tom zhone nám neostal čas na pneumatiky a tak sa muselo ísť s tým, čo bolo obuté na aute. Bola to chyba. Hneď na ďalšej rýchlostnej skúške sme vyleteli z cesty a pristáli v hlbokej priekope. Posádke sa nič nestalo a ako sa časom ukázalo, aj škody na aute boli minimálne. Z priekopy nás muselo prísť vytiahnuť auto s rukou. Týmto sme si pripísali za tento deň do tabuľky prvú nulu v tejto sezóne. Celý večer sme opravovali a pripravovali auto na ďalší súťažný deň. Hneď na začiatku prvej rannej skúšky sme prerazili pravú prednú gumu. Do cieľa zostávalo viac ako 20 km a tak sme museli vymeniť gumu na trati. Bola z toho strata 5 minút, čím sme stratili šancu na boj o prvenstvo. Do konca dňa sa nám podarilo zmazať z tejto straty okolo 4 minút a nakoniec bolo z toho pekné druhé miesto v triede.

V celkovom hodnotení MSR rally 2011 sme skončili na 1.mieste v triede 8 a na 16. mieste absolútne. V súťaži tímov sme v spolupráci s Melico Racing teamom skončili na peknom 2. mieste.

O týždeň neskôr sme si chceli napraviť bilanciu na preteku vo Vsetíne. Nešlo nám tam o žiadne body, šli sme si len zajaždovať a porovnať sa s českou konkurenciou. Žiaľ, 100 metrov pred cieľom štvrtej

rýchlostnej skúšky sa zlomil hriadeľ medzi motorom a prevodovkou. Neostalo nám nič iné, len naložiť auto na vlečku a ísť domov.

Touto cestou chcem poďakovať všetkým reklamným partnerom, ktorí nám pomáhali túto sezónu v tomto finančne náročnom športe. Sú to: Monaco Grand Prix – motokárová hala, Tatra trade s.r.o., Cestné stavby a.s., DMT Slovakia, Mutton, Autoplachty Juráš, Cooper Plus, TOSA Liptovský Mikuláš a autodoplnky KUBO. Dúfame, že naše výsledky ich uspokojili a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu do budúcnosti.

Ing. Martin Jurečka
predseda OZ MGP racing

Štebotajte mi a ja vás počúvam

„Poézia Milana Rúfusa je stále moderná, lebo je pôvodná a poctivá. Potreboval málo slov a pritom tak veľa dokázal vysloviť,“ povedal na začiatku Štebotu moderátor Dušan Migaľa. Verše rodáka recitovali: deti z MŠ, žiaci zo ZŠ Milana Rúfusa, Danko Kulhavá, Nikola Stankovičianska, Soňa Barániová, Mária Boltižiarová a Katarína Jambrichová. V programe večera účinkoval aj skladateľ, hudobník a spevák Janko Svetlan Majerčík, ktorý zhudobnil básne Majstra slova. Vyvrcholením podujatia boli tri básne v podaní básnika zo záznamu z roku 2008: Otec, Mamin mrežovník a Poďakovanie za kolísku. Slovmi vďaka veľkému rodákovi a koledou uzatvorili v Závažnej Porube tohtoročný Štebot v rodnom hniezde.

Foto: Ing. Ján Jambrich

Rúfus Rumanský Školáci recitovali liptovského klasika

Galéria bratov Rumanských ožila recitačným maratónom. Poéziu Milana Rúfusa predniesli deti mikulášskych základných a stredných škôl.

LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ. V rámci výstavy ilustrátorskej tvorby Ivana a Igora Rumanských v Art centre Rumanských pripravila Galéria P. M. Bohúňa v spolupráci s Liptovskou knižnicou G. F. Belopotockého a Liptovským osvetovým strediskom unikátny, približne sedemhodinový, recitačný maratón poézie Milana Rúfusa.

„Keďže Igor Rumanský a Milan Rúfus tvorili nerozlučné liptovské tvorivé duo, rozhodli sme sa pre poéziu jedného z najvýznamnejších slovenských básnikov,“ vysvetlila Alida Hižnayová z Galérie P. M. Bohúňa.

Recitátorka a členka občianskeho združenia Naveky Závažná, Kveta Staroňová, povedala, že deti dnes knihy čítajú len veľmi zriedka a poézia je im cudzia.

Deti treba nasmerovať ku knihám

„Hľadali sme spôsob, ako ich nasmerovať späť ku knihám a vybudovať v nich vzťah aj k poézii. Veľká časť tvorby Milana Rúfusa je venovaná práve deťom a refazové recitovanie z jeho tvorby považujem za jeden zo zaujímavých spôsobov, ako ju mladým priblížiť,“ povedala Staroňová. Kveta Staroňová zároveň zdôraznila, že niektorí kritici tvrdia, že dielo veľkého slovenského básnika je náročné a nezrozumiteľné súčasníkom.

„Nesúhlasím s takýmto tvrdením, naopak, jeho dielo je geniálne jednoduché. Neustále smeruje k podstate, k tomu, čo nás naozaj drží pri pozemskom živote, k láske. Geniálne je práve to, že niekoľkými vetami dokázal vyjadriť všetko, čo chcel,“ skonštatovala rodáčka z Rúfusovej rodnej Závažnej Poruby.

Veľký umelec pochádzal z malého kraja

„Zaujalo ma, že takýto veľký umelec pochádzal práve z nášho kraja,“ povedala nádejná recitátorka Natália z liptovsko-mikulášskeho gymnázia.

„Keď chcú mladí ľudia, ktorí toho ešte veľa neprežili, pochopiť jeho verše, musia sa do nich zahĺbiť. Určite sa to oplatí, lebo sú veľmi inšpiratívne,“ dodala gymnazistka Veronika z Liptovského Hrádku.

Verše rodáka recitovali: Dana Kulhavá, Soňa Barániová, Kveta Staroňová, Daniela Fiačanová a Dušan Migaľa. Na záver si prítomní pozreli filmy: Mamma spomína, Pozdrav rodákovi, Naveky závažná – hudobná koláž a záznam zo Štebotu v roku 2008.

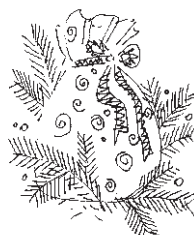
prebraté: MY LIPTOV

TAJNIČKA

... NIEČO K VIANOCIAM...

V kúdole rozprášaného snehu, sane ťahané sobmi v košine so Santa Clausom sa blížia k našim vysvieteným domovom, k našim najmenším, ktorí priam horia nedočkavosťou či im niečo prináša. Lebo náklad darčiekov je veľký, až tak veľký, že soby frkajú, odľukujú a sane vŕzgajú a kvíli. No najkrajším darčekom je darček s posolstvom; prania príjemného prežitia Vianočných sviatkov v kruhu najbližších, stálej pohody, duševnej spokojnosti, zdravia, úspechov, umocneného vysvieteným stromčekom obsypaného
.....DOKONČENIE V TAJNIČKE !!!

- 1 metropola Kuby
- 2 juole zn.
- 3 okresná vojenská správa
- 4 zložila z vešiaka
- 5 horné lôžko na 2-posch. posteli alebo jedno jednod. lôžko umiestnené pod stropom
- 6 čistiaci prášok
- 7 písmeno gr. abecedy
- 8 imunitný skr.
- 9 draslík ch.zn.
- 10 súdna kauza
- 11 jazyk
- 12 ostrovan na severe
- 13 tenisové údery
- 14 pokrik na kone
- 15 podľahla panike
- 16 Otilia dom.
- 17 odporovacia spojka
- 18 starorím. peniaz
- 19 má charakter, jedná čestne, je
- 20 pomník postavený Tamarkinovi je
- 21 vkladná knižka
- 22 nesedela
- 23 pivničný sklad
- 24 ujdí
- 25 liečivá bylina
- 26 na duši mám..... napr. s krivky, zo straty najbližších
- 27 značka slaných tyčiniek
- 28 armádna súťaž skr.
- 29 odb. názov krídla
- 30 holandská rieka
- 31 kniha snov
- 32 okrem iného
- 33 melóny
- 34 zhotoví tavením
- 35 starogr. bohynia víťazstva
- 36 súčasť éter. olejov
- 37 veľmi známe hučiace vodopády v Amerike na pomedzí jazier Ontário a Erie
- 38 africký domorodca, jeden z pôvod. obyvateľov
- 39 nerob nikomu poskoka, nebuď v službe
- 40 kyslík ch.zn.
- 41 ŠPZ Bratislavy
- 42 človek, ktorý neberie ohľad na druhých
- 43 mesto v Nemecku
- 44 starorímska bohynia lovu
- 45 torzo z niečoho, ale i z človeka
- 46 časť mikroskopu
- 47 býk vydával zvuk
- 48 cér ch.zn. i ozn celulózy
- 49 značka kozmetického prípravku i cudzie žen. meno
- 50 druh palmy i šport. ozn. Talianska
- 51 vrch poblíž Čierneho Baloga 1338 m.n.m.
- 52 pomenovanie matematiky za starších čias

•	1	III.	2	3	•	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	IV.	•
14					15 16												17
18			I.								19 20						
21			22 23						24 25					26 27			
28				29 30				31 32					33 34				
35					36 37					38 39					40 41		42
43						44 45						46 47					
•	48 49			50 51				52 53						54 55			
56							57								58 59		
60			61 62				II.										
63						64 65							66 67				
68								69	70 71					72 73			74
75			76 77							78 79		80 81					
82				83 84		85 86					87 88						
•	89 90									91 92					93 94		
95				96 97					98 99				100 101				102
103								104 105				106 107		108 109			
110						111 112							113 114				
115				V.													
116				117						118				119			

- 53 staršia miera používaná často v tkáčstve
- 54 starorímsky pozdrav
- 55 úrad po nemecky
- 56 značka piva (topolčianskeho)
- 57 často riskuje
- 58 yterbium ch. zn.
- 59 druh antilopy
- 60 posledná dvojhláska
- 61 lat. vzťah k vlastnej osobe „JA“
- 62 niekedy uvádzané ozn. logaritmu
- 63 prútená ošatka na zber zemiakov (porubsky)
- 64 živočíšstvo v prírode
- 65 pôvod. názov Aljašky
- 66 trucovanie
- 67 opatrovatelka malých detí
- 68 veľmi jemná a vzácna vlna z ang. oviec
- 69 kukučka
- 70 plat legionárov
- 71 Aladár dom.
- 72 choď náreč.
- 73 mesto na Ukrajine
- 74 naplavené bahno
- 75 nobélium ch.zn.
- 76 veľmi známa Dvořáková operná rozprávka (odvodte od slova rusovlasá). Je treba vynechať „U“
- 77 pochádzajúca z Arábie
- 78 volt zn.
- 79 ampér zn.
- 80 súbor fotografií
- 81 zámedzie vo futbale angl.
- 82 cudzie ženské meno
- 83 inic. Kvety
- 84 okamžik básn.
- 85 promočná sieň
- 86 veľmi nahnevá pejor.
- 87 odmotajú
- 88 účinný prostriedok na utíšenie dieťaťa, i dudlík
- 89 republika na Kaukaze s hl. mestom Jerevan
- 90 zreparuj
- 91 rieka vo Venezuele

- 92 horský dravý potok
- 93 včelí domček
- 94 epická tvorba
- 95 ťarcha básn.
- 96 otázka na kvalitu ž.r.
- 97 strom Slovanov
- 98 biblické ženské meno
- 99 žabie citoslovce
- 100 predmet
- 101 5000 rímsky
- 102 púštne zviera
- 103 poruval sa v bitke
- 104 kórejské mužské meno
- 105 predpona s významom príroda
- 106 inic. Antona
- 107 obsah knihy, priebeh
- 108 hasiť smäd
- 109 pascal zn.
- 110 samovary
- 111 staršie mužské meno, používané časť v Nemecku
- 112 Slovenská republika
- 113 bodá alebo kole v boku
- 114 ŠPZ Košíc
- 115 armádni športovní klub
- 116 cesta po latinsky
- 117 lietadlo
- 118 eskimácke sane
- 119 španielska vychovávateľka

za II. časťou tajničky - zvolanie na koride
za III. časťou tajničky - taliansky súhlas
za IV. časťou tajničky - citoslov. žiaľu
za V. časťou tajničky - balkánska objemová miera

Pomôcky: AKJE, CUAO, MERBA, RIF, SLAMIHA, TIFANY, VEPOR, YVA
Pozor! V krížovke nie sú dodržané dlžne!
Správne znenie minulej tajničky :
A ja malý žiačik SPIEVAM AKO VTÁČIK, SPIEVAM VESELE
AKO ANJELE. GRAJCIARIK MI DAJTE Zbohom ostávajúce.
P. Staroň, autor

Malajzia ukrýva miesta, kde je možné zažiť skutočnú Áziu

Je to už niekoľko rokov čo Národná agentúra pre rozvoj turizmu v Malajzii spustila celosvetovú kampaň pre podporu návštevnosti svojej krajiny. Veľmi pútavou televíznou reklamou pozývala objavovať krásy tejto ázijskej krajiny turistov z celého sveta. Keď sa k tomu ešte pridalo zaničené rozprávanie mojej známej, ktorá niekoľko rokov žila práve v Malajzii a pozná každý jej kút, nebolo nad čím veľmi rozmýšľať.

• Dominanta Kuala Lumpur – 451 metrov vysoké Petronas Twin Towers

Malajzia je prímorský štát, ležiaci v juhovýchodnej Ázii – len niekoľko kilometrov severne od rovníka, pričom sa rozkladá na území približne osemkrát väčšom ako je rozloha Slovenska. Popri Singapure patrí Malajzia medzi ekonomicky najvyspelejšie štáty Ázie nielen vďaka svojmu nerastnému bohatstvu a ťažobnému priemyslu, ale aj vďaka automobilovej či elektrotechnickej výrobe, kvalitnému školstvu a vyspelému zdravotníckemu systému. Polovica obyvateľstva Malajzie sú Malayci, po nich nasledujú Číňania a Indovia. Najrozšírenejším náboženstvom je tu Islam – takmer dve tretiny Malajzijčanov sú moslimovia, zvyšok sú budhisti a nájdete tu len malé percento kresťanov.

V Malajzii je výhodnejšie byť moslimom

Hlavným mestom Malajzie je Kuala Lumpur, kde začala aj naša cesta. Medzinárodné letisko je po diaľnici vzdialené viac ako hodinu cesty od samotného centra mesta. Podľa slov taxikára, ktorý nás viezol z letiska, Kuala Lumpur je tak urbanisticky preplnené, že pri stavbe

• Skromné chatrče pôvodných obyvateľov Malajzie na okraji džungle

nového letiska pred pár rokmi nebolo možné nájsť pozemky bližšie k centru mesta, kde by mohli vybudovať rozlohou jedno z najväčších letísk sveta. Preto sa rozhodli postaviť ho vo vzdialenosti 60 kilometrov od Kuala Lumpur. Ale aj dlhá cesta z letiska má niekedy svoje výhody. Taxikár nám počas jazdy porozprával mnohé zaujímavosti o meste, krajine a lokálnych pomeroch. Kuala Lumpur je administratívnym, kultúrnym a ekonomickým centrom Malajzie. Rovnako je aj sídlom parlamentu. Dominantou mesta a asi najväčším lákadlom pre návštevníkov sú dve, donedávna najvyššie budovy sveta, „dvojčky“ s názvom Twin Towers a výškou 451 metrov. Ako inak aj pri ich výstavbe sa postupovalo podľa islamskej symboliky, keďže stavby majú pôdorys osemcípej islamskej hviezdy a spomedzi záujemcov o financovanie stavby bola vybraná malajzijská ropná spoločnosť Petronas, na čele ktorej stojí moslim (podľa tejto spoločnosti sú dvojčky aj pomenované – Petronas Twin Towers), aj keď údajne pred výstavbou boli aj lepšie ponuky od nemoslimských firiem – smola. Tak ako nám povedal taxikár pri ceste z letiska – keď nie ste v Malajzii moslim a chcete niečo dokázať, je lepšie byť moslimom.

• Kameronské výšiny sú plné zelene a kvitnúcej vegetácie

Na prehliadku mesta sme mali bohužiaľ len jedno popoludnie, keďže našim cieľom boli hlavne čajové plantáže vo vnútrozemí krajiny a mali sme tiež ďalší cestovateľský program. Okrem toho v Malajzii a na väčšine územia juhovýchodnej Ázie sú vždy od októbra do novembra popoludní masívne privalové búrky – obdobie dažďov, preto sme časť mesta a jeho ďalšie pamiatky mali možnosť vidieť len za výdatného dažďa.

V každom prípade pri prehliadke Kuala Lumpur netreba zabudnúť navštíviť pozoruhodnú starú vlakovú stanicu Old Train Station, ktorá bola v meste postavená ešte počas anglickej kolonizácie v roku 1886 v anglo-ázijskom štýle. Malajzia totiž získala samostatnosť od Anglicka až v roku 1957 a dovtedy patrila medzi zámorské anglické kolónie. Okrem tejto jedinečnej stavby za návštevu stojí aj sys-

• Čajové plantáže pokrývajú členité kopce Kameronských výšin

tém mestských jaskýň s názvom Batu Caves vzdialených len niekoľko kilometrov od centra Kuala Lumpur, ktoré považujú miestni moslimovia za posvätné. Vznikli pred viac ako 400 miliónmi rokov a pri vstupe do nich musíte prekonať 272 schodov vedúcich k hlavnému vchodu.

Kľukatá cesta za čajom na Kameronské výšiny

Malajzia ponúka nespočetné množstvo miest, ktoré rozhodne stojí za to navštíviť. Okrem nepoškodenej džungle plnej exotickéj fauny a flóry v oblasti mestečka Kota Kinabalu, na hranici s kráľovstvom Brunei, tu nájdete aj krásne pláže s vybudovanými rezortmi na ostrove Langkawi neďaleko hraníc s Thajskom na severe krajiny. Nás však zaujalo niečo úplne iné. Asi 200 kilometrov severne od Kuala Lumpur sa vo výške 1200 metrov nad morom nachádza magické miesto nazývané Kameronské výšiny. Táto náhorná plošina plná zelene dostala svoje meno po anglickom objaviteľovi Williamovi Cameronovi, ktorý výšiny v roku 1885 zmapoval. Postupom času sa táto oblasť vďaka svojej prijateľnej klíme, stabilnému podnebiu a dlhému slnečnému svitu stala najvýznamnejšou ázijskou oblasťou pre pestovanie čaju a neskôr tu pribudli aj obrovské farmy na pestovanie bio zeleniny. Cesta z Kuala Lumpur na plantáže nám trvala takmer štyri hodiny, keďže sme sa z úrovne mora museli dostať do viac ako tisíc metrovej výšky. Náš sprievodca Arasu mal síce indické korene, ale narodil sa práve v oblasti Kameronských výšin, takže sme sa snažili jeho lokálne znalosti využiť čo najviac.

Zákaz vstupu s durianom

Čím ďalej sme sa vzdalovali modernému veľkomestu, tým výraznejšie sa menil

• Väčšina stavieb je v tejto časti Malajzie bola postavená na konci 19. storočia v anglo-ázijskom štýle

• Lokálny trh na Kameronských výšinách ponúka širokú výber čerstvej zeleniny a ovocia

aj život. Arasu nám povedal, že v príľahlej džungli, cez ktorú vedie naša asfaltová cesta k výšinám, žijú pôvodní obyvatelia. Je to špeciálna etnická skupina s vlastným jazykom, spôsobom života, zvykmi a so silným putom k prírode. Aj keď im vláda ponúkla moderné bývanie v civilizácii s možnosťou bezplatného vzdelávania pre ich deti, domorodci (nazývaní aj Aborigíni) odmietli štedrú ponuku a stále prebývajú bez elektriky v bambusových chatrčiach. Živia sa len tým, čo vyrastie v džungli, alebo tým, čo žije v pralese a nestihne im pri love ujst. Popri tom predávajú okoloidúcim niektoré z prírodných produktov džungle, ako je riedky med vo fľaškách od koly, obrovské fazuľové struky, sušené korene stromov a rastlín, alebo rôzne druhy exotického ovocia. Všetko vraj podľa nášho sprievodcu jednoznačne dobré pre naše zdravie – to je celkovo veľmi populárna formula v Malajzii od obchodníkov. Jedno z ponúkaných nevšedných druhov ovocia sme sa rozhodli na odporúčanie nášho sprievodcu ochutnať i my. Durian je v Ázii vysoko cenené ovocie, ktoré rastie prevažne v džungli na vysokých stromoch a je veľkosťou porovnateľné s väčším ananásom, pričom celý povrch má posiaty malými zdrevenenými ostňami. Miestni nám jeho mazľavú dužinu v chatrnom bambusovom stánku pri ceste podávali s výrazom napätia v tvári. Asi vedeli prečo. Naša prvá skúsenosť s týmto štiplavo zapáchajúcim sladko-trpkým ovocím s konzistenciou bravčovej masti a nenapodobiteľnou chuťou niečoho, čo už malo byť dávno zjedené, nás ešte veľmi dlho prenasledovala. Dokonca sme si neskôr pri vstupe do lokálnych hotelov všimli symbol „Zákaz vstupu s durianom“. Arasu nám vysvetlil, že pokiaľ by sa zápach z tohto ovocia dostal do systému hotelovej vzduchotechniky, len veľmi ťažko by sa ho podarilo odstrániť a celý hotel by aj niekoľko dní zostal pre nás vo veľmi nepríjemnej durianovej aróme. Nič to však nemení na tom, že durian je pre lokálnych ľudí v Ázii neodolateľná pochúťka, ktorá sa konzumuje kvôli svojej vysokej cene zväčša len vo sviatok.

Ako sa dá zmeniť čajový list na kvalitný čaj za tri hodiny

Po nevšednej ochutnávke sme pokračovali ďalej v ceste. Konečne sa pred

nami otvoril nezabudnuteľný pohľad na rozsiahle čajové plantáže Kameronských výšin. Ako prvú sme navštívili najznámejšiu fabriku na výrobu čierneho čaju v Malajzii s názvom BOH („Best of Highlands“ čo v preklade znamená „To najlepšie z výšin“), ktorá bola založená už v roku 1929 jedným anglickým obchodníkom. Je to najstaršia fabrika na výrobu čaju, pričom sme mali možnosť nazrieť aj do samotnej výroby údajne najlepšieho čaju v celej Ázii. Tajomstvo je v tom, že fabrika stojí hneď v blízkosti troch obrovských plantáží – to preto, aby sa listy spracovali čo najskôr a boli čo najčerstvejšie. Celý proces od doručenia čajových lístkov do fabriky v obrovských vakoch cez ich vysušenie a zabalenie trvá len neuveriteľné tri hodiny. Čajové lístky sa najskôr preberú, potom sa nasekajú na potrebnú veľkosť, ďalej sa sušia pri vysokej teplote v sušičke a nakoniec sa cez systém sít prepravníkmi dostanú k baliacej linke. Samozrejme fabrika vyrába rôzne druhy čajov (od drobného prachu po extra veľké kusky). Väčšina produkcie fabriky BOH je balená do obrovských vriec, ktoré sa potom distribuujú z Kameronských výšin do celého sveta, kde sa lokálne balia pre finálneho zákazníka pod jednou z

• Pestovanie šalátu a špenátu na jednej z fariem – listy vyrastajú z piesku, ktorý je nasýpaný v hliníkových kanálikových lištách do ktorých je zabezpečovaný prísun živín cez zavlažovací systém

komerčných značiek. Je preto možné, že aj ten váš obľúbený čaj môže mať pôvod práve tu.

V 1200 metrovej výške pestujú v Malajzii lahodné jahody a krásne ruže

Okrem všadeprítomných čajových plantáží majú Kameronské výšiny aj špeciálny prívlastok – „Zelená misa Malajzie“. Na tomto území sa totižto pestuje takmer celá produkcia zeleniny v krajine, ktorá sa okrem samotnej Malajzie vyváža aj do susedného Singapúru. Ten je z dôvodu svojej malej rozlohy a absencie vhodnej pôdy na pestovanie odkázaný práve na zeleninu z Kameronských výšin (okrem toho Singapur z Malajzie dopravuje podzemným potrubím 60 percent pitnej vody). Nie je to však iba čaj a zelenina, čomu sa na výšinách darí. V miernom podnebí sa darí aj jahodám. Jahodové farmy tu nájdete takmer všade a technika, akou sa jahody pestujú, je

• Rozsiahle jahodové farmy na Kameronských výšinách v Malajzii zásobujú svojou produkciou celú juhovýchodnú Áziu

tiež jedinečná. Stačí pod fóliovú strechu úhľadne naukladať vrecia s pieskom vo viacerých radoch, vytvoriť v nich otvory, cez ktoré porastú jahodové výhonky, pravidelne dodávať rozpustené živiny cez zavlažovací systém a úroda je istá. Samozrejme každá farma má svoj systém pestovania – niektorí pestovatelia používajú aj malé črepníky, ale výsledok je vždy rovnaký. Nádherné červené a chutné jahody, kam len oko dovidí. A aby toho stále nebolo málo, na výšinách sa darí aj včelárom, ktorí tu z rozsiahlych slnečnicových polí získavajú med. Ale nájdete tu i veľmi veľa kvetových fariem, kde sa pestujú tie najrôznejšie druhy kvetov, pričom dominuje tu hlavne pestovanie ruží. Skrátka taký malý pestovateľský raj, kde je čo obdivovať a trochu aj závidieť.

Vďaka nášmu sprievodcovi sme počas dvoch dní strávených na Kameronských výšinách v Malajzii videli skutočne veľa. A keby nebolo popoludňajších silných privalových dažďov, určite by sme toho stihli ešte viac. Veľkým pozitívom je, že práve táto oblasť nie je turistami doposiaľ tak vyhľadávaná ako iné časti Malajzie, alebo juhovýchodnej Ázie. Možno aj preto sú tu ľudia voči turistom veľmi otvorení, priateľskí a nikdy na ich tvári nechýba úsmev.

Z kľukatých cestičiek Kameronských výšin sme sa postupne dostali na modernú diaľnicu spájajúcu sever a juh Malajzie. Okrem pribúdajúceho dažďa, ktorý bol miestami tak silný, že naše stierače nedokázali dostať prívál vody z čelného skla, pribúdali aj autá na diaľnici smerom k hlavnému mestu a letisku. Miestami bolo na širokej diaľnici také množstvo áut, že sa celá kolóna na niekoľko minút zastavila. Hlavou mi v tej chvíli prebehla myšlienka – možno práve pre toto sa ľudia z džungle odmietli presťahovať do civilizácie a sú spokojní tam, kde žijú. Tiež rozmyšľám, aká je to škoda, že sme na Malajziu nemali ešte viac času. Je to naozaj pestrá krajina s miestami, ktoré sa oplatí vidieť. A keď sa k tomu ešte pridá tradičná ázijská pohostinnosť a všade prítomný úsmev na tvárach ľudí, určite sa oplatí túto atmosféru zažiť.

Mgr. Michal Staroň

Oslavy 80. výročia založenia organizovaného športu v obci Závažná Poruba - slávnostná akadémia

Dňa 11. 11. 2011 práve na Martina sa konala slávnostná akadémia k 80. výročiu založenia športu, na ktorej sme v krátkosti zhodnotili a pripomenuli si našu činnosť. Programom, ktorého režisérom bol Dušan Migala, nás sprevádzala naša úspešná gymnastka Nikola Stankovianska. Všetkých prítomných privítal starosta obce Bc. Pavel Baráni a zaželel športu do ďalších rokov veľa úspechov.

Program začala naša ženská spevácka skupina, ktorá zaspievala aj zdravicu športu. Ďalej nasledoval pestrý program generácií, v ktorej vystúpili naše najmenšie ratolesti s rodičmi, potom školo-povinné deti, dorastenky, ženy v zrelom veku a na záver tohto úžasného bloku svoje umenie predviedli naše seniorky. Nasledoval príhovor predsedu športového klubu Ing. Pavla Beťku, v ktorom v krátkosti zhodnotil činnosť či už pri výstavbe objektov alebo na športovom poli. Veď za tie roky sa postupne vybudoval vlek na Opalisku, údolná stanica, vodojem, vodovod, chata Opalisko, bežecký areál, futbalové ihriská na starom ihrisku a v Potočku, tribúna, telocvičňa, tenisový a volejbalový kurt, ihriská s umelou trávou a iné aktivity. Nezabudol na tých najznámejších a ako uviedol šport v obci sa dotýkal a dotýka takmer všetkých občanov, ktorí za tie roky naozaj vybudovali krásne dielo. Veď od roku 1931, kedy sa traduje založenie športového klubu, naši občania prežili nielen 2. svetovú vojnu, ale aj nemálo príkoria, avšak svojou obetavosťou a pokorou im vlastnou sa nikdy nedali odradiť a cieľavedomo zveľadovali náš športový klub.

Záverom príhovoru sa poďakoval naozaj všetkým občanom, funkcionárom, miestnym organizáciám, sponzorom, ktorí sa podieľajú na úspešnom chode nášho športového klubu.

Program pokračoval ocenením funkcionárov, ktorí v minulých obdobiach neboli ešte ocenení a ich činnosť gradovala hlavne v poslednom 10-ročí. Oceneným plakety odovzdal starosta obce Bc. Baráni a predseda ŠK Ing. Beťko. Na záver všetkých roztleskala folklórna skupina Poludnica. Zúčastnení sa premiestnili na slávnostnú recepciu, kde v družnej debate sa stretli tí najmladší, ale aj zrelí 80-nici.

Ing. Pavel Beťko
predseda ŠK

Ocenení funkcionári

• Oceniť zaslúžilých členov ŠK. Naľavo, Jaroslav Jurečka, vedľa L. Ilanovský. Ocenenie odovzdávajú predseda ŠK Ing. P. Beťko a starosta Bc. P. Baráni (vpravo)

Futbal

Ladislav Medľa, Vladimír Mlynček st., Jaroslav Jurečka st., Bc. Pavel Baráni, Ing. Pavel Beťko, Ján Mlynček, Ľudovít Miša, Pavol Staroň, Milan Staroň, Pavel Šarašin, Ing. František Sabol, Ladislav Ilanovský

Stolný tenis

Ján Kamien

Bežecké lyžovanie

Peter Lešťan st., Bohuš Valent, Peter Gries, Peter Lešťan ml.

Zjazdové lyžovanie

Vlado Mudroň, Milan Jurečka

Turisti

František Brantál (in memoriam), Milan Kulhavý

RTVŠ

Vierka Brantálová, Kvetka Staroňová, Elenka Jurečková, Božka Mikulášová, Katarína Jambrichová st., Iveta Beťková, Anna Cútová

• Ocenenie ŠK odovzdal v zastúpení Stredoslovenského futbalového zväzu Jaroslav Vaňo (vpravo).

Poďakovanie

Predseda ŠK Ing. Pavel Beťko v mene organizačného výboru ďakuje všetkým organizátorom, dobrovoľným funkcionárom, občanom, ktorí počas celého roku pripravovali a organizovali všetky sprievodné športové, ale aj spoločenské podujatia v rámci osláv 80. výročia založenia organizovaného športu v našej obci. Je za tým veľa drobnej mravenčej práce, starostí, prebdených nocí, avšak úspech a efekt sa ukázal v plnej miere, keď oba kluby tak športový ako aj lyžiarsky a ich oddiely sa aktívne zapojili do osláv. Všetci si zaslúžite moje absolutorium.

Ing. Pavel Beťko
predseda ŠK

• Starosta Bohuslavíc Ing. Kurt Kocian (vpravo), priniesol pozdravy z priateľskej obce na Morave a blahoželanie ŠK k 80-temu výročiu športu v Z. Porube.

• Ocenení - gratulujeme a ďakujeme. Foto: Pavel Križka

Pekne žiť znamená nežiť pre seba

V živote som sa držal tohto kréda Martina Rázusa. To mi pripomínali môj otec a túto sentenciu som nechal vytesať rodičom na náhrobný kameň.

Veľmi si cením, že ste pripravili slávnostnú akadémiu pri príležitosti osláv založenia organizovanej telovýchovy a športu v Závažnej Porube. Ďakujem za pozvanie i za to, že ste si na mňa spomenuli. Zo zdravotných dôvodov sa nemôžem zúčastniť. Je mi to ľúto...

Na margo spomínania: Moje známe „rodolubstvo“ k Porube je známe. Sledujem po celý život dianie. Poruba bola vždy vo veľšom pokroku a aktívna. Angažoval som sa aj v športe. Rôzne. Ako mládežník pri výstavbe štadióna, neskôršie projektom tribúny, potom Domu HS a aj jeho nadstavby, prestavby chaty na Žiari na turistický hotel. S kolegami na projekte telocvične, plavárne a turistického hotela pri ihrisku, komplexného riešenia všesportového areálu. V týchto veciach som komunikoval hlavne s L. Míšom, J. Kubovčíkom, J. Jurečkom, L. Medlom, P. Piatkom, Vl. Mlynčekom a ďalšími snaživcami budovania zariadení v akciách Z. V tomto roku ešte štúdiu úpravy porubského centra, vybudovanie regionálneho múzea, v ktorom by boli priestory pre artefakty z oblasti športu. Ďalej som predložil návrh na realizáciu Liptovskej píšťaly postavenej na prednej Poludnici k spomienkam na liptovských básnikov, aj Milana Rúfusa a Laca Kováča. Ale na to treba mať veľa pochopenia a zanietenia. To už asi nie je. Zmenili sa časy...

Málo je známe, že som robil do bežeckého a zjazdového lyžovania. Sám som absolvoval mnoho pretekov. 19 x som odbehol Bielu stopu SNP, 9x Jizerskú 50 – ku, 5 x Krkonošskú 70 – ku a ďalšie preteky. Odfáral som všetky svahy v ČSR, na Kavkaze, v Dombaji a Elbruse. Strediská v Rakúskych a Savojských Alpách 14 x, v Bulharsku na Borovci a v Rumunsku na Predeáli. Pešo som prešlapal množstvo dolín a hrebeňov. Doma i v zahraničí. Investoval som veľa do športových podujatí, veľa zo zárobku všetko vďaka tolerancii mojej rodiny a povolaniu, ktoré bolo veľmi zaujímavé, ale sedavé. Preto takéto kombinácie. Začínal som na ohradoch a pod Hrádkom.

Prajem Športovému klubu veľa úspechov a zdravia. Nech sa Vám darí udržať športového ducha a činnosti v tomto svete s prevrátenými hodnotami. Šport pesťuje u detí, mládeže a aj seniorov!

Tomáš Miroslav Niňaj.
M. Urbana č. 7, Žilina 010 01

Držím vám palce

Športová akadémia bola pre mňa nemiernym zážitkom - pripomenula mi nielen časy, keď sme chodili „do kultúry“ cvičiť, ale aj časy volejbalových turnajov, bežeckých pretekov - keď behala celá rodina - či stretnutia na „družstevnom dvore“

S uznaním som sledovala výkony malých gymnastiek pri cvičení s loptami a gratulujem pani trénerke. Potešením pre mňa boli aj spartakiádne skladby a som rada, že ani ženy „v rokoch“ nemajú problém vyjsť na javisko a predviesť svoje vystúpenie.

Atmosféra, ktorá bola súčasťou celého vystúpenia, bola taká príjemná, uvoľnená a zároveň povzbudzujúca, že bude určite stimulom pre ďalšie typy takýchto vystúpení. Držím všetkým palce a prajem im veľa krásnych športových výsledkov.

Elena Chovanová

Beh je náš liek

Slovenský pohár v behu do vrchu 2011

- 22.5. Beh na Čertovicu** - 9. Valent
1. Staroňová
11.6. Beh na Zelené pleso - 11. Valent
1. Staroňová
18.6. Beh na Chopok sever - 6. Valent
1. Staroňová, 4. Bartalská - Niňajová
9.7. Beh na Klak - 6. Valent 1. Staroňová
23.7. Beh na Hrebienok - 9. Valent
1. Staroňová, 3. Bartalská - Niňajová
6.8. Beh na Vtáčnik - 6. Valent
1. Staroňová
27.8. Horský beh Gerlach - 9. Valent
1. Staroňová
24.9. Srdiečko - Chopok - 8. Valent
1. Staroňová
5.11. Bobrovecký beh do vrchu - 7. Valent, 3. Staroňová, 9. Lupták, 26. Niňaj ml., 11. Niňaj ml., 39. Oško M.

Prvé miesto v Slovenskom pohári v behu do vrchu v kat. nad 60 rokov obhájila Anna Staroňová. Prvé miesto ešte obsadila v Behu na Zniev, Behu cez Mojtínske vršky a Pruské-Vršatec. Bohuš Valent sa zúčastnil 9 pretekov a obsadil v kategórii nad 60 rokov 8. miesto.

Cyklistika, duatlon

- 20.8. Duatlon Žiarska dolina** - 12. Valent, 28. Niňaj ml. 5. Lupták, 5. Staroň + Staroňová
15.9. Časovka Podsudá - Smrekovica
7. Valent

Liptovská bežecká liga, verejné preteky

- 26.3. Švošovská pätnástka** - 3. Valent
1. Staroňová

9.4. Beh oslobodenia Beňadikovej

1. Valent, 1. Staroňová
17.4. Beh oslobodenia Likavky, 4. Valent
Country Rača - Kamzík - 1. Staroňová
24.4. Beh oslobodenia Bodíc - 1. Valent, 1. Staroňová, 5. Bartalská
30.4. Beh zdravia Turčianske Teplice
3. Staroňová (nad 50 rokov)
7.5. Beh na Kľačiansku Maguru
14. Valent (nad 40 rokov),
3. Staroňová (nad 35 rokov)
28.5. Beh do Choča - 3. Valent
1. Staroňová
19.6. Ondrašovecká horička - 3. Valent
1. Staroňová
3.7. Žaškovský minimaratón
7. Valent, 4. Staroňová (nad 50 rokov)
24.7. Beh na Chleb 3. Valent
3. Staroňová (nad 35 rokov)
21.8. Belanská pätnástka - 6. Valent,
3. Staroňová (nad 50 rokov), 5. Lupták
10.9. Beh na Popradské pleso - 4. Valent
2. Staroňová (nad 50 rokov)
11.9. Beh okolo Sliačov - 2. Valent
1. Staroňová
25.9. Memoriál Štefana Kubovčíka -
6. Valent 5. Lupták, 8. Niňaj st. (všetci nad 40 rokov), 12. Niňaj ml. 2. Bartalská - Niňajová
1.10. Horná Lehota - 4. Lupták
2.10. Beh o pohár starostu obce Hybe
3. Valent 1. Staroňová 6. Niňaj st.
8.10. Beh Birutovou dolinkou - Važec 3. Valent, 1. Staroňová, 2. Lupták
14.10. Oravská Poruba - 10. Lupták
23.10. Beh okolo Sidorova - 1. Staroňová, 5. Lupták
13.11. Krasňanská desiatka - 3. Staroňová (nad 35 rokov)
17.11. Beh na Husárik - Čadca - 4. Staroňová (nad 50 rokov)
- 25.6. Vysokohorský polomaratón Švajčiarsko** - 1. Staroňová
- 17.1. MS v behu do vrchu Paluzza, Taliansko** kat. 60 – 64 rokov (17 štartujúcich), 2. miesto Staroňová

Veteráni si výdavky spojené so štartom na tohtoročných pretekoch hradili sami.

• 4 sekundy chýbali A. Staroňovej (vpravo) do titulu majsterky sveta v Taliansku

Kde vlastne začali a kam to dotiahli Sestry Šúlekové: chvíľa pravdy o sebe

Sestry Šúlekovie sa na lyže postavili hneď, ako sa naučili chodiť. Vyrastali na Štefánikovej chate pod Ďumbierom. A pohyb? Ten majú v krvi. Po otcovi a mame. V zime na lyžiach, v lete per pédes, čiže pešo cez Jánsku dolinu alebo na Trangošu: vyniesť potraviny, petrolej na svietenie a všetko potrebné k životu na hrebeni Nízkyh Tatier.

• Rodina Šúlekovie pred Štefánikovou chatou na Ďumbieri, 1950, zľava: otec Pavel Šúlek, Hanka, Kvetka, Vierka, mama Mária Šúleková, Milka ešte nebola na svete

Na Ďumbieri nás strážil Ďumbo

„Naši rodičia mali medzi pravidelnými hosťami chaty veľa priateľov z Brna, zo Zlína či z Prahy. Keď prišli na chatu, obyčajne nám priniesli ako darčeky lyžiarske kombinézy ako sa vtedy nosili, detské lyže a lyžiarske palice. Často nás takto vystrojené aj vyfotografovali. Najšť fotografie z detstva naozaj nebolo ťažké,“ priblížila príbeh detstva najstaršia zo sestier Kvetka. Lyžovať sa ale mohli len okolo chaty. Na nádejné mladé lyžiarky dohliadal starostlivý pes Ďumbo. A pokračovala: „Turistom neublížil, no keď sme zašli ďalej ako oco dovolil, vedel výstražne zavrčať. Na chate sme žili dovtedy, pokiaľ som nešla do prvej triedy.“ Z Ďumbiera si do Poruby priviedli okrem verného psa aj mláďa jeleňa, čo stratilo mamu. Po čase vyrástol z neho statný jeleň. Volali ho Mišo. Dievčatá Šúlekovie najradšej sprevádzal pri hrách na lyžiach, ale aj cestou do školy.

No keď deťom poobhrýzal vetrovky, tak sa otec rozhodol, že ho umiestni do zoolologickej záhrady v Bojniciach. „Boli sme ho po rokoch navštíviť. Predstavte si, že nás poznal. Pribehol ku nám a bolo vidieť, že má radosť zo stretnutia s nami. A vraj zvieratá nemajú pamäť,“ vysvetlila Kvetka. Lyžovaniu sa venovala ešte ako študentka priemyslovky pod vedením trénerky profesorky Brnčalovej. Pád na bežkách, úraz kolena a následná operácia jej však zabránil pokračovať v pretekárskom lyžovaní.

Bola to skôr hra, ako tréning

Školáčkam sa lyžovanie stalo pravidelnou súčasťou života. A neboli to len tré-

ningy v dnešnom chápaní. Jednoducho: snehu bolo v zime neúrekom, tak sa išli polyžovať každý deň. Pobehať si, relaxovať a užiť si voľného pohybu v nepoškvrnenej prírode na čistučkú, bielulinkú snehu. Bola to skôr hra, radosť z pohybu...

Preteky, alebo meranie síl so susedmi, tiež patrilo ku životu v zime. Otec starostlivo sledoval termíny a miesto konania. Každú nedeľu sa niekde konal pretek: Ilanovo, Ploštín, L. Kokava, Východná, Važec... „Do blízkych dedín sme chodievali na bežkách. Tam bolo potrebné lyže vysušiť a prevoskovať podľa teploty snehu. To nám robil otec. Pomohol aj ujo Matej Staroň, Ludko Niňaj, Laco Medľa a ochotní otcovia, čo sprevádzali svoje ratolesti,“ vysvetlila Hanka a dodala: „...ráno nám mama pripravila výdatné raňajky. Aby ste vládali,“ prízvukovala. Dačo pod zub pribalila aj do ruksakov a išlo sa. Chodili sme všetky štyri a spolu s nami naši kamaráti: Hanka Staroňová s bratmi Milanom a Vladom, Bohuš Valent, Edita Štepitová, Hanka Valentová, Jožko Štepita, Paľko Ševčík, Milan Niňaj a mnoho, mnoho ďalších. Boli to okresné preteky, kde sa skoro všetci poznali. „Zárody“, ako to všetci volali, vždy predstavovali radostné stretnutia plné očakávania, ako zápolenie dopadne. Kto sa postaví na stupeň víťazov. Ukáže sa, komu treba pridať. Potom nasledovali krajské, ba i celoslovenské preteky: Cena Pionierskych novín, Kamaráta, atď.

„Spomínam si a je to pravda. Raz sme prišli na preteky do Kremnice: Vla-

• Nádejné lyžiarky: zľava Hanka, Kvetka, 1950

• Ako reprezentantky Československa: zľava Hanka, Milka, Vierka, 1970

kom to trvalo do nekonečna. Mali sme obuté gumové lyžiarky, na hlavách šatky, lyže drevené... Registrovali sme poznámky prítomných divákov: „Čo tu robia títo hasiči! A vraj pretekári? ...“ aj nás to hnevalo, ale aj motivovalo,“ povedala Vierka. „Po tomto privítaní sme nastúpili na štart a ukázali, čo je v nás. Vyhrali sme všetko, čo sa dalo. A ceny? Viac ako príťažlivé: Okrem medailí to boli moderné lyže, palice, čiapky, či bežecké nohavice. Že sa zmenil názor športového publika na naše vystúpenie netreba rozprávať,“ skromne dodala.

Po Kremnici nasledovali preteky celoslovenského i celoštátneho formátu: Považská Bystrica, Štrbské Pleso, Nové Mesto na Morave, Rožnov pod Radhoštěm, Jablonec nad Nisou, Harachov, Jilemnice...

Talent treba rozvíjať

Dosahované umiestnenia a úspechy si všimli aj odborníci na bežecké lyžovanie. Ludko Hrnčiar bol častým hosťom na tréningoch nádejných bežkyň v Závažnej Porube. „Videl v nás talenty, ktoré treba rozvíjať a to v primeraných podmienkach,“ vysvetlila Hanka. „Keďže v Závažnej Porube prijateľné podmienky tohto športu neboli, prichýlilo nás najskôr Dynamo Nízke Tatry, neskôr Lyžiarsky klub Jasná. Klub vlastnil turistickú chatu na Záhradkách a disponoval kvalifikovanými trénermi. Tam sa konali sústredenia, náročné tréningy a komplexná príprava pretekárov. Odborne spôsobilý tréner je dôležitý činiteľ. A keď to so zverencami vie, tak behanie predstavuje radosť,“ nezabudla doplniť. Neskôr po vytvorení Strediska vrcholového športu zriadeného pri Tesle v Liptovskom Hrádku sa Hanka, Vierka i Milka, práve svojimi výsledkami

• Zlatá medaila z Majstrovstiev Československa, 1969. Vierka si opatrjuje dve takéto medaily. Koľko takého „zlata“ opatrujú všetky štyri, ťažko spočítať. (hladké behy, štafety, biatlon...)

na bežeckých tratiach, zaradili do tohto strediska. Pod vedením Milana Húsku a Lu-

dovíta Hrnčiara behávali prvú ligu a to bola vstupná brána pre reprezentačný dres Slovenska, či bývalého Československa. V roku 1973 sa TJ TESLA Liptovský Hrádok stala víťazom prvej ligy. V histórii tejto súťaže ako jediný slovenský oddiel.

Okrem hladkých behov začala Vierka triumfovať aj na Sokolovských pretekoch brannej zdatnosti (pretek okrem behu na lyžiach s puškou obsahoval streľbu, hod granátom a plazenie: jednotlivci i hliadky. Garantom bol Zväzarm.) V tejto disciplíne sa stala dvojnásobnou majsterkou ČSSR. Dnes tento pretek nadobudol podobu biatlonu. Sestry behali štafety a vlastnia celú sériu medailí z tohto typu zápolenia. Niekoľko zlatých, strieborných i bronzových: z Kremnice, z Liberca, Ján-ských Lázní, z Klingentalu v Nemecku...

Sestry v reprezentačnom tíme republiky

Je známe, že pri vyhlasovaní športovca storočia v Závažnej Porube na prelome storočí a tisícročia roku 2000 v športovom odvetví beh na lyžiach získala od rodnej obce ocenenie Športovec storočia aj Hanka Matejbusová r. Šúleková. Prečo by aj nie. Veď viac ako päť rokov tvorila spolu so sestrou Milkou súčasť reprezentačného „manšaftu“ bývalej ČSSR. Ženy vtedy trénoval dobre známy tréner Zdeněk Ciller a po ňom Bohuslav Rázl. Hanku v hodnotení Svetového pohára zaradili na 15. miesto. Do svetového pohára sa počítali výsledky medzinárodných pretekov a úspešné umiestnenie v ligovej súťaži. Priznala, že vďaka lyžovaniu precestovali celú Európu: Bulharsko, Maďarsko, Poľsko, Rakúsko, Nemecko, Taliansko,

• Štyri Šúlečky - fotografia ako spomienka na časy, keď pretekali všetky štyri sestry Šúlekovie

• To, čo je prítomnosť - zľava: Milka, Vierka, Hanka, Kvetka, 2011

Švédsko, Nórsko, Fínsko, Dánsko, Juho-sláviu, Murmansk v Rusku... Len o vlas jej unikla nominácia do štátneho tímu na olympijské hry v Sapporo v Japonsku. V roku 1973 na „próbe“ pred Majstrovstvami sveta vo Falune obsadila 13. a 16. miesto.

Keď ukončila aktívnu činnosť, s lyžovaním neprestala. Viac ako osem rokov sa venovala deťom a mládeži v Liptovskom Hrádku. A dnes? Bežky nezavesila na klinec. Spolu s manželom, tiež reprezentantom, lyžujú rekreačne a k tomuto

• Milka - kondičná príprava na zimnú sezónu. Ladovec Dachstein 1970.

športu vedú i svoje deti a vnúčatá. „Najradšej som behávala desiatku, táto dĺžka trate mi sedela najviac,“ vysvetlila. V tejto disciplíne zaznamenala aj najvýraznejšie úspechy. Na Majstrovstvách Slovenska päť zlatých a bronz na úrovni bývalého Československa. „V štafetách som občasne bežala ako prvá. Je to tlačienica po štarte a kto z koho. Znamená dôveru a veľkú zodpovednosť. Od prvého pretekára veľa záleží, ako sa v súťaži umiestni celé družstvo.“ Ťažko spočítať koľkokrát odbehla Bielu stopu SNP, Jizerskú päťdesiatku, či iné vytrvalostné preteky.

Najmladšia sestra Milka potvrdila, že v rokoch 1969 – 1974 patrila spolu s Hankou do reprezentačného družstva býva-

lého Československa. Bolo to skutočne niečo výnimočné. Dve sestry „Šúlečky“, ako ich dôverne volali priatelia, tvorili niekoľko rokov súčasť reprezentácie v špičkovom republikovom štátnom družstve žien. A jej najvýraznejšie úspechy? Desať zlatých z Majstrovstiev Slovenska, 2 x zlato z Majstrovstiev ČSSR na 5 km, 2x striebro, jeden bronz. A štafety? Ťažko spočítať popredné umiestnenia. Vďaka výsledkom na celoštátnych pretekoch, perfektnému klasickému štýlu a dobrej technike sa po dva razy prepracovala aj na Majstrovstvá Európy do Bolnös a do Neselvangi v Nemecku. Prvý raz sa umiestnila na sedemnástom a druhý raz na dvadsiatom druhom mieste. Európska konkurencia bola viac ako dobrá. Žiaľ, zo zdravotných dôvodov sa musela nielen s reprezentáciou, ale aj s lyžovaním rozlúčiť.

Kto zaklopal na škrupinku talentu?

Ako skončiť, čím navoskovať lyže tohto príbehu? Asi takto. V skutočnosti sa nič preskočiť nedá. Všetko má svoju prísnu postupnosť, šport nevynímajúc. Lyžovanie potrebuje podmienky a niekoho, čo zaklope na škrupinku talentu. Okrem tohto partnerstva treba žiť vlastným životom, lebo len v tejto podmienenej sa môže dostať úspech a vzniknúť ozajstná tradícia. Neexistuje nič medzi tým. Tento zákon i v budúcnosti bude platiť tak, ako platil doteraz.

text: Dušan Migala
Foto: archív a autor

• Štefánikova chata pod Ďumbierom, súčasný pohľad.

Prezentovali osemdesiatročnú športovú činnosť

• Najskôr cvičili rodičia a deti, potom vypochoďovali mravčekovia

• Cvičenky oslovili šarmom

• Prezentovali sa všetky generácie

• Slávnosť zakončilo slávnostné defilé

Séria podujatí a športových aktivít v jubilejnom roku organizovaného športu v Závažnej Porube vyvrcholila na slávnostnej akademii dňa 11. novembra 2011 v priestoroch kultúrneho domu. Akadémia sa stala prezentáciou osemdesiatročnej cesty športového klubu. V programe večera sa predstavili všetky vekové kategórie športovcov: od najmenších po seniorov. Na slávnosti športu boli prítomní aj vzácní hosti: Ing. Kurt Kocián, starosta priateľskej obce Bohuslavice u Hlučína (ČR), predstavitelia Gminy Nowy Targ z Poľska, primátori L. Hrádku a L. Mikuláša, vedúce osobnosti krajského a okresného futbalového zväzu, zástupcovia priateľských športových klubov, veteráni porubského športu, funkcionári a aktívni športovci. Ocenenie prevzalo dvadsaťosem funkcionárov a zaslúžilých členov ŠK.

Zo stretnutia generácií si prítomní odniesli okrem jedinečného zážitku, knihu o histórii porubského športu, odznak obsahujúci logo ŠK a nezabudnuteľné spomienky na stretnutie so športovými priateľmi z mladých rokov.

text: -dm-

Foto: Pavel Križka, ml.

Aj s lampiónmi bolo fajn

Nielen deti mali úžasný zážitok, ale aj rodičia. Vo štvrtok 27. októbra 2011 prišli na nádvorie obce, obdivovali strašidlá z tekvice, zapálili lampióny a vybrali sa na okružnú prechádzku po obci. Počasie prialo. No teraz presnejšie: Materská škola v Závažnej Porube pripravila v tento deň lampiónový sprievod. Rodičia zhotovili strašidlá z tekvice a sledovali, čo povedia ratolesti. Lampióny svietili, strašidlá strašili, no strachu v detských očiach nebolo. A po prechádzke pohostenie: teplý čajík a dobroty od výmyslu sveta. Na rozlúčku vydareného večera len dve slová: bolo fajn.

-dm-

Lampióny svietili, strašidlá strašili

• To nie je strašidlo, ale tekvica

• Vitajte, chystáme aj maškrtu

• To sú strašidlá z tekvice

• Zasvietime lampióny a ide sa

• Dobroty od výmyslu sveta

Foto: -dm-